

Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῆς Σπαλάτου Ἀρχιεπισκ., τὸ Μῆκος τῆς ἀπ' Ἀνατολῶν ἐπὶ Δυσμᾶς εἶναι Μιλίων 60., ἀπέχει τῆς Μελαίνης Κορκύρας 10. Μίλια, καὶ μόλις 3. τῆς Βρατίας, ἢ Πόλις ταύτης κειμένη ἐν τῷ Δυτικῷ μέρει τῆς Νήσου, ἀπέχει τῆς Σπαλάτου πρὸς Μισσηβείαν Μίλια 17. καὶ 60. πρὸς Νάραντος πρὸς Δυσμᾶς. τὸ πάλαι αὕτη ἡ Νῆσος Πάρος ἐκαλεῖτο. Κορκυρα Μελαίνα, κοινῶς Κούρτζολα, Νῆσος ἔχουσα Πόλιν τῆς αὐτοῦ ὀνόματος, μετ' Ἐπισκόπου, ὑπὸ τῆς Σπαλάτου Ἀρχιεπισκ., τὸ Μῆκος αὐτῆς εἶναι Μιλίων 30., καὶ ἀπέχει τῆς Φαρίας πρὸς

Ἀνατολᾶς Μίλια 22. καὶ αὐτὰ αἱ ῥηθεῖται Νῆσοι ὑποπλοῦσιν εἰς τὴν Διωνοσίαν τῆς Ἐπίδου, εἰς δὲ τὴν Ραγουσιανὴν Κοινότητα ὑπόκειται, ἢ Μελίτη, κοινῶς Μελίδα, Νῆσος τῆς Δαλματίας ἐν τῷ Ἀδριατικῷ Πελάγει, πρὸς ὁποίας Νήσου τὸ Μῆκος εἶναι Μιλίων 30., καὶ τὸ Πλάτος 12., ἔχει Πόλιν τῆς αὐτοῦ ὀνόματος, καὶ ἀπέχει τῆς Κορκύρας Μελαίνης 12. Μίλια, καὶ 70. τῆς Ἐπίδαυρου, γυνὰ Σκυλάκια σμικρὰ, πρὸς ἰσονίαν τῆς Ἀνθρώπων χρησιμώδοντα. εἰς αὐτὰς τὰς Νήσους προσέτι μετροῦνται Μίτζο, Αὐγούσα, καὶ ἄλλαι τινές.

Μελίτη. Μελίδα.

Μίτζο. Αὐγούσα.

Κορκυρα. Μελαίνα. Μελίτη.

Τ Μ Η Μ Α Ι Ζ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Π Ρ Ω Τ Ο Ν.

Περὶ τῆς Ἰταλίας, καὶ τῶν ἀεφόρων ὀνομάτων αὐτῆς.

Ἰταλία

1 **Ἡ** Ἰταλία ἀναμεταξὺ τῶν ἄλλων Ἐπαρχιῶν τῆς Ευρώπης, δεῦρ' ἔχει τὸν ἐλάχιστον τύπον, ὡσαύτ' ὅπου αὐτὴ εἶναι ὅσα μέρος τῆς Γῆς ἐξαιρῶν, καὶ τὴν ἀκρᾶσιν τῆς Ὠρέων, καὶ τὴν Ἀριτικὴν τῆς πόπου, καὶ τὴν εὐδρον, καὶ καρποφόρον αὐτῆ, ὁμοίως καὶ τὸ πᾶμφορον, καὶ ἀβροπον, καὶ ὅτι εἶναι Ποσειδῶνις κατάρρυτος, παρακειμένη καὶ εἰς Θάλασσαν καλῶν, ἔχουσα λιμένας, καὶ ὄρμους πανταχοῦ, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ φρονηματα.

2 Περιλαμβάνεται αὕτη μετὰ τὸ Ἀδριατικὸν Πελάγος, μετὰ τὸ Σικελικόν, καὶ μετὰ τὸ Τυρρῶνικόν. ἐξ ἑκείνου δὲ τῶν μέρους αὐτῆς, ὅπου δεῦρ' ἐπιχειρεῖται ὑπὸ τῆς Θαλάσσης, ἐκτείνεται ὑπὸ Δυσμῶν, καὶ τῆς Βορείως πρὸς τὴν Γαλλίαν, καὶ τὴν Γερμανίαν ὑπὸ τῆς Ἀλπεῖς, κακεῖθεν κλίνουσα κατὰ Ἀνατολᾶς, ἐξαπλοῦται πρὸς τὴν Οὐινδικὴν Μάρκιαν, τὴν Κροατίαν, καὶ τὴν Δαλματίαν, τὸ μέγιστον Μῆκος αὐτῆς εἶναι ὑπὸ τῆς Αὐγούσης Πραιτωρίας, μέχρι τῆς Ἡρακλείου Ἀκρωτείου, τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο δι' Ἐσπαρτιβέτω λέγεται Μίλια Ἰταλικά 720., τὸ δὲ μέγιστον Πλάτος, ὑπὸ τῆς Πο-

πουλωνίης Ἀκρωτείου, τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο Καμπαία λέγεται, μέχρι τῆς Πονταφίλλας Πολίχνης, Μίλια 280. καὶ διαιρεῖται ὑπὸ τῆς Ἀπεννίνου ὄρους ὡσαύτ' εἰς δύο μέρη, ἀριστομένη ἀναμεταξὺ τῆς πύργου καὶ ἀδόμε Κλίματος, ὅθεν ἡ μεγίστη ἡμέρα εἰς τὸ Νοτιώτατον μέρος αὐτῆς, εἶναι Ὠρέων 14., εἰς δὲ τὸ Βορειώτατον 15., καὶ ἡμισείας. περὶμοῦνται ἡ Ἰταλία κατὰ τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ σχῆμα τῆς πόπου αὐτῆς, ὑπὸ μετὰ τῶν Παλαιῶν Γεωγράφων μετὰ φύλλον Δρυός, ὑπὸ δὲ τῶν μεταγενεστέρων μετὰ Σκέλος Ἀνθρώπου.

3 Ἰταλία ἐκλήθη ὑπὸ τῶν πλῆθους τῶν Βοῶν, ἢ τῶν ὁποίων οἱ Τυρρῶνοί Ἰταλοὺς ἐκάλεον, ἢ ὑπὸ Ἰταλοῦ τῆς Βασιλείας τῆς Σικελῶν, ἢ ἀπ' αὐτοῦ Ἰταλοῦ ἢ τοῦ Ταύρου, ὑπὸ ἑκείνου, ὅπου ἔφερεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Γηρυόνα, ὁ ὅποιος Ταῦρος πλάσας ὑπὸ τῆς Ρηγίου ἠλθεν εἰς τὴν Σικελίαν, εἰς τὸ Πεδίον τῆς Ἐρυκοῦ, τῆς Τίβης τῆς Ποσειδῶτος, καὶ ἐλυμῖνατο τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ. ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν Ἀρχαίων καὶ μετὰ ἄλλα πολλὰ ὀνόματα, οἷον Κρονία, ἢ Σαπουρία, ὑπὸ τῆς Κρόνου, τὸ ὅποιον οἱ Ῥωμαῖοι Σαπυρία καλοῦσιν, λέγοντες ὅτι γὰρ ἐκαπέκην.

Ἰταλικὸν Σχῆμα.

Κρονία. Σαπουρία.

Μῆκος τῆς Ἰταλίας αὐτῆς.

Κ.Α. Π.Κ.Τ.Ι. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σεν εις ἐπιτύχαι τὰ μέρη. ὅθεν καὶ τὴν περιε-
 λίσαν Θάλασσαν, Κρονίου Ἄλα ὀνομάζουσιν.
 Αὔσονία, ὑπὸ Αὔσονος τῆ Τιού τῆ Οὔδυσείας,
 καὶ τῆς Καλυψούς. Οἰνωτεία ὑπὸ Οἰνώτρῳ
 Ἀρκάδος, τῆ Τιού τῆ Λυκάονος, ὁ ὁποῖος ἤλ-
 θεν ὁδηγὸς μετ' ἄλλους Εἰθῶνας, καὶ ἰκατοί-
 κησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀπὸ τῆς Τρωϊκοῦ Πο-
 λέμου ἐπὶ 479., καὶ ἀπὸ τῆς Χρυσῆς Γενή-
 σεως ἐπὶ 1650., τῆς ὁποῖων ὀ Βασιλικὸς Θρό-
 νος ἔστιν εἰς τὴν Παιδοσίαν. Τυρρῶνία, καὶ
 Τυρσῶνία, ὑπὸ Τυρσῶν τῆ Τιού τῆ Τηλέ-
 φου, ἢ καὶ ὑπὸ τῆς Τυρσῶν. Τυρσῶνιοὶ ἔτι
 ἐκλήθησαν, ὡσαν ὅπου αὐτοὶ ἀπῶτοι ἦσαν
 τὴν τειχοποιίαν. τὸ γὰρ Τείχος Τύρσις πα-
 ρὰ Λυκάονι λέγεται. Χῶνη, καὶ Χωνία, ἀ-
 πὸ τῆς Ἡρακλείους, (τὸν ὁποῖον Χῶνα ἐκάλεσαν
 κατὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν Διάλεκτον) τῆ ἀπειλ-
 θόντος εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀργεῖα, ἰατρεία
 ἐκαλεῖτο μάλιστ' ὑπὸ τῆς Εἰθῶν, ὑπὸ Ε-
 σπέρου τῆς Ἀστέρως τῆς Ἀφροδίτης, Ἐσπερίαν
 ἐπιτολὴν ἔχοντος, ὅσον ἀπὸ τῆς Εἰθῶνας,
 κατ' ὄν χρόνον φαίνεται εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν
 Ἐσπέραν. Λάτιον, Μεγάλη Εἰθῶς, καὶ με-
 ἄλλα ἄλλα ὀνόματα. ταυτῶ ὁμοῦ κοινῶς
 Ἰταλία καλεῖται, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Βελ-
 γλαῖδτ. ὑπὸ δὲ τῆς Πολωνῶν Βόλσκα Ζέ-
 μλα, ἔτι λοιπὰ.

4 Οἱ ἀπῶτοι οἰκοῦνται τῆς Ἰταλίας, διηγῶν-
 ται οἱ τὰ ἀρχαῖα γεγραφότες, νὰ ἦσαν ἀνθρω-
 ποὶ Βάρβαροι, Ἀγγεοὶ, οἱ ὁποῖοι οὐτὴ ἦθῃ
 χρῆσάειχαν, ἔτι Νόμους, ἀλλ' ὡσαν τὰ Θεοῖα
 ἔξω. καὶ ἀπῶτος, ὅπου ἐπῆγεν εἰς αὐτὴς ἐξ ἄλ-
 λου τόπου, καὶ ὤρισεν ἐκεῖ τόπον, ἐσάθῃ ὁ
 Ἰάσος, τὸν ὁποῖον τινὲς λέγουσι νὰ ἦλθεν
 ἐκ τῆς Ἀρμενίας, μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν ἐπὶ
 108., καὶ αὐτὸς νὰ ἦτον ὁ Νῶε, τὸν ὁποῖον καὶ
 Οἰνωτῶν ἐκάλεσαν, ὡς ἐφάρτε τῆ οἴνου.
 ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι νὰ ἦτον Εἰθῶν, ἐκ Πό-
 λιος Περραιβίας, καὶ σιωπηλῶς ἐκεῖ, με-
 τῆ βαλῆ τῆς Ἰταλῶν καὶ τὴν Διάλεκτον, καὶ τὴν
 Δίαιταν, καὶ τὰ ἦθῃ, τιθεῖς εἰς αὐτὴς Νόμους,
 καὶ διδάξας, ὅτι νὰ γεωργοῦσι τὴν Γῆν, καὶ
 νὰ πολιτεύωνται. ἄλλοι πάλιν λέγουσιν,
 ὅτι ἀρισβύτατος εἰς αὐτοὺς ἐσάθῃ ὁ Μάρης,
 τὸν ὁποῖον μυθολογοῦσι νὰ εἶχε τὰ μὲν ἔμ-
 φροδεν, ὁμοίαν Ἀνθρώπων, τῆ δὲ κάτω, ὁμοίαν
 Ἰππῶ. ὅθεν καὶ Ἰππομιγῆ αὐτὸν ἐκάλεσαν.
 ἀλλὰ ταῦτα Ἰθῶλος. δοκεῖ δὲ οὗτος ἀπῶτος ἀ-
 ναβῆναι Ἰθῶπον, καὶ ἐμβαλεῖν αὐτῶ Χαλι-
 νόν, καὶ ἐκ τούτου ἐπιστάθῃ νὰ ἐσάθῃ διφύης.

λέγουσιν ἀκόμη νὰ ἐξῆσαν ἐπὶ 123., καὶ ἔτι
 φοραῖς νὰ ἀπέθαι, καὶ νὰ αἰῆσῃ. ἀλλὰ μὲ ὅλον
 ἐπιτύχαι, ἀβέβαιον εἶναι, ποῖος νὰ ἦλθε ἀπῶ-
 τος εἰς ἐπιτύχαι τὸν τόπον. τὴν ὁμοῦ φαίνεται
 αἰεμφίβολον, ἔτι μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν,
 εἰς τὴν Ἰταλίαν τῆς Εἰθῶν, ἐπὶ Εἰθῶνος νὰ
 ἦλθε, καὶ μίαν ὀνομασίαν νὰ ἔβαλεν εἰς τὸν
 τόπον, καὶ ἐπιτύχαι τῆς Εἰθῶνος νὰ ἦσαν οἱ Κίτιοι,
 ἐξ ἂν Ρωμαῖοι, καὶ Λατῖνοι, κατὰ τὸ Ἄλε-
 ξανδρινὸν Χρονικόν. ὁ δὲ Σουΐδας λέγει, ὅτι
 Τηλέφωτος ὁ Τίος τοῦ Ἡρακλείους ὁ ὑποκλιθεῖς
 Λατῖνος μετωνόμασε τὴς πάλαι Κίτιος, λε-
 γομενῆς τῶν Λατίνος.
 5 Τῶν δὲ αὐτοχθόνων ἀρχαῖοτάτοι, καὶ πολ-
 λότατοι ἐσάθῃσαν οἱ Αὔσονιοι, οἱ τινὲς καὶ
 Αὔσονος λέγονται, καὶ ἰκατοίκου εἰς τὸν τό-
 πον τῆς Βρουτίων, καὶ τῆς Λουκανῶν. μετὰ τού-
 τους παρόμοιοι ἐσάθῃσαν οἱ Οὐμβροὶ, καὶ οἱ
 Σικελιοὶ, καὶ ἐκ τούτων, ἢ καὶ μετὰ τούτους ἐκα-
 τοίκησαν τὴν Ἰταλίαν Εἰθῶν πᾶμπολλα, ὅ-
 σα εἰς ἄλλῶν Γῶν δὲ ἐχρημάτισαν, ἐκ τῆς
 Γαλλίας ἐλθόντες, (οἱ ὁποῖοι ἐκεῖνο τὸ μέρος
 τῆς Ἰταλίας, ὅπου ἰκατοίκησαν, Γαλλίαν ὀ-
 πὲρ τῆς Ἀλπίος ἐκάλεσαν.) καὶ ἐκ τῆς Εἰθῶ-
 νος, ἕμῶν ὀνομαστῆς Οἰνωτῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλ-
 λαι πολλαὶ Ἀποικίαι, οἱ τινὲς ἐκτίσαν Πό-
 λεις πανταχῶ, πληρώσαντες ἰκατέραν Πα-
 ραθαλασσίαν, τῆς τῆ Ἀνωτέρας Θαλάσσης,
 καὶ τῆς Κατωτέρας, ὡς ἐκ τούτων τῆς Εἰθῶν,
 τῆς ἐλθόντων ἐκεῖσε, ὀνομαστῆς τῶν Σικε-
 λία, ὅσον καὶ ἡ Ἰταλία μεγάλη Εἰθῶς κατὰ
 τὸν Στράβωνα. καὶ τῶν πλῆθος Πόλεων εἶ-
 χον ἡ Ἰταλία καὶ κατ' ἀρχὰς, ὡς ἐμετῆ ἦθῃ-
 σαν εἰς αὐτὴν Πόλεις (κατὰ τὸν Αἰλίαν) 1197.
 ὕστερον δὲ ἐλθόντες ἐξ ἄλλων τόπων
 ἄλλα Εἰθῶν, ἐδίωξαν ἐκεῖθεν τὴς Εἰθῶ-
 νος, μάλιστ' οἱ Λουκανοὶ, ἢ καὶ Λοκκανοὶ διώ-
 ξαντες αὐτοὺς κατ' ὀλίγον, ἐκυρίευσαν ἐκεῖνο
 τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον ὀνομαστῆς
 ὑπὸ τῆς ἐνόματος αὐτῶν, Λουκανίας, ἢ Λοκκα-
 νίαν κατ' ἡμᾶς. καὶ ἀπ' αὐτῶν ἠγέρθησαν οἱ
 Βρουτίοι, ὡς ἡμεῖς Βριττίους καλοῦμεν, οἱ
 ὁποῖοι ὤρισαν τὴν Βριττίαν, ἢ καὶ Βριττίαν.
 καὶ ἐκ τῆς κατ' ὀλίγον ἀρχισεν εἰς τὴν Ἰτα-
 λίαν νὰ σμικρύνεται τὸ ὄνομα τῆς Εἰθῶν,
 ὡς ἐπὶ πλεοναῖον Μεγάλη Εἰθῶς ἐλέγετο μόνον
 ἐκεῖνο τὸ μέρος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ταυτῶν
 Ἀνωτέρα Καλιβεία ὀνομαστῆται.
 6 Πρῶτος Βασιλεὺς ὀνομαστῆς τῆς Ἰταλίας
 ἐσάθῃ, ὁ Πίκος. μετὰ τούτων, ὁ Τίος αὐτῶ Φαῦ-
 ρος.

Αἰθιοπία.
Οἰνωτεία.

Τυρρῶνία.
Τυρσῶνία.
Τυρσῶνιοὶ.

Χῶνη.
Χωνία.

Ἀργεῖα.
Ἐσπερία.

Λάτιον.
Μεγάλη Εἰθῶς.
Ἰταλία.
Βελγλαῖδτ.

Ἰάσος.

Νῶε.
Οἰνωτῶν.

Βιάρης.

Κίτιοι.
Λατῖνοι.

Τηλέφωτος.
Λατῖνος.

Αὔσονος.

Οὐμβροὶ.
Σικελιοὶ.

Μεγάλη Ἰταλία.

Λουκανοὶ.
Λοκκανοὶ.

Λουκανία.
Λοκκανία.

Βριττία.
Βριττίοι.

Βριττία.

Πίκος.
Φαῦρος.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΗΡΗΣΕΩΣ Κ.Τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ηρακλής

Τολμακ.
Λαίης

Αβείγπιρ.
Λαίης

Αίίης

ρος, εις τὸν καιρὸν τοῦ ὁποίου ἦλθεν ἐκεῖνος ὁ
 Ηρακλῆς μετὰ τὰς Βοῦς τοῦ Γερυόου, καὶ συμ-
 μιγεί τῇ Γυωαίῃ τῆ Φυῖου, γενεᾷ δὲ αὐτῆς
 τὸν Τηλέφον τὸν ἐπικληθεὶς Λατῖνον, ὁ ὁ-
 ποιὸς ἐστὶν ἄθνη Βασιλεὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐλή-
 θυσαν πάντες οἱ Ἴταλοι, (οἱ τινες Ἀβορι-
 γινες τὸ πάλαι ἐκαλοῦντο) Λατῖνοι. εἶτα ἐν
 ἔτει πεσπικωσὶ πέμπτῳ ἀπ' Ηρακλῆος, ἦλ-
 θεν ὁ Αἰεΐας ὁ Τίος τῆ Ἀγχίσου μετὰ τὴν
 τῆς Τροίας ἄλωσιν, εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ εἰς
 τὰς Λατῖνους, ὁ ὁποῖος Αἰεΐας ἦν Τρωα-
 δίης: ὅτι ὁ Τρῶς γενεᾷ τὸν Ἴλον, τὸν Ἀσ-
 σάρακον, καὶ τὸν Γανυμήδην. ὁ Ἴλος γενεᾷ
 τὸν Λαομέδοντα, ὁ Λαομέδων τὸν Πείραμον,
 ὁ Πείραμος τὸν Ἐκτορα, καὶ τὸν ἔξῃς. ὁ δὲ Ἀσ-
 σάρακος γενεᾷ τὸν Κάπυ, ὁ Κάπυς τὸν Ἀγ-
 χίσην, ὁ Ἀγχίσης τὸν Αἰεΐαν, τὸν ὁποῖον
 οἱ Ἐλλῆνες, ὅταν ἐπόρθησαν τὴν Τρωάδα,
 ἢ τὸν ἐλέθρυσαν δὲ τὴν φροσιμάδα τοῦ καὶ
 τὴν Δισίβειαν, ἢ καὶ αἰχμαλώτους ἐφέρθη ὑπὸ
 τοῦ Νεοπτόλεμου, καὶ μετὰ τὴν αἰαίρεσιν αὐ-
 τῆς ἐν Δελφοῖς ὑπὸ τῷ Ὀρίστου ἐλυθῆναι, ὡς
 φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποινηκὸς. ἔπος
 λοιπὸν ὁ Αἰεΐας ἀπὸ τοῦ ναυῆ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἰτα-
 λίαν, ἐκατίχυσεν ἀρῶν περὶ τὸ Ραίικλον,
 καὶ τὴν Ἀλμωνίαν, πόλεις τῆς Θράκης, ἢ τῆς
 Μακεδονίας, αἱ ὁποῖαι ἀείσκοντο πλησίον
 τῆς Κίανου Ὀρους, καὶ ὑπὸ τὸν Αἰεΐου
 ἐκλήθη ὕστερον τὸ Ραίικλον Αἶνος. εἶπειτα ἐκ
 τῆς Μακεδονίας ἦλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ
 ἀρῶν κείλι παρὰ Λαύρετον, πλησίον τοῦ
 Κίου Ποταμοῦ, τὸ ὁποῖον ἀνόμασαν Τροίαν,
 ἔχων μετὰ τὸν λόγον, καὶ τὸν Τίον αὐτῆς Ἀσκα-
 νιον, ἐκ τῆς Κριούσης τῆς Ουγαθῆος τῆς Πειά-
 μου. εἰς τὸν ὁποῖον τόπον, ὅσοι ἦσαν μετὰ αὐ-
 τὸν τὸν Αἰεΐαν, ἔφαγον τὰς Τραπέζας, Σι-
 λινίνας οὔσας, ἢ ἐκ ἰσχυροτέρων μερῶν.
 τῷ Ἄρτων. διότι ἄλλας Τραπέζας δὲ εἶχα-
 σιν. ὅπου ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ πλοίου καὶ μία Κοί-
 ρος ἦν Σιρόφ. Λαύκη, καὶ φάγουσα εἰς τὸ
 ὄρος, τὸ ὁποῖον ἀνόμασθαι ἀπ' αὐτῆς Ἀλβα-
 ρον, ἢ τῆς Λαύκων, τί κτει τεράκοντα Κοιρίδια,
 τὰ ὁποῖα ἐσημαίνον, ὅτι εἰς τὸ τεράκοντον ἔτος,
 οἱ Παιῖδες αὐτοῦ τοῦ Αἰεΐου θείου. ὑπεκτῆ-
 σει καὶ τὴν Γῆν ἐκείνην, καὶ τὸ κράτος, ἢ τῆς
 τὴν ἔξασίαν. τὸ ὁποῖον ὁ Αἰεΐας εἶχε τὸ
 ἀροακίσειον Χρησμῆ. ὅθεν ἀρχισεν νὰ κτί-
 ζῃ Πόλιν, θύσας ἐκεῖ ἀπὸ τῆς τὴν Κοίρου,
 κατὰ τὴν κέλευσιν τοῦ εἰπόντος Χρησμοῦ,
 εἶδα ἀπὸ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ φάγουσι τὰς ἑαυτῶν

Ἀλβαρ.

Τραπέζας, ἐκεῖ κτίσεν Πόλιν. ἀλλ' ὁ Βα-
 σιλεὺς Λατῖνος, μαθὼν ἐπὶ τὸ δὲ τὸν ἀριε-
 δὲ τοῦτο πολιορκεῖν ἀνεμετόνως, καὶ ἠττι-
 θεὶς ὁ Λατῖνος, δίδωσιν εἰς τὸν Αἰεΐαν δὲ
 Γυωαῖκα αὐτῆ τὴν Ουγαθῆρα τῆς Λαβινίας, Λαβαία.
 ὑπὸ τῆς ὁποίας ὁ Αἰεΐας ἐν ἠρχετο κτίσαι
 Πόλιν, Λαβινίαν ἐκάλεσεν. εἶπε ἔσονταί τε
 νὰ πολιορκηθῶν ὁ Λατῖνος, καὶ ὁ Τύρνος ὁ Βα-
 σιλεὺς τῆς Ρουπύλων, ἐφοβήθησαν καὶ οἱ
 δύο οὗτοι Βασιλεῖς εἰς τὸν αὐτὸν πόλεμον. ὁ-
 θεν ἀρῶν ἀκαίρως ὁ Αἰεΐας βυτιλῆναι, εἶ-
 πα φοβήθησθε τοῦ Αἰεΐου εἰς τὸν πόλεμον,
 ὅπου ἔκαμαν μετὰ αὐτὸν τὸν Αἰεΐαν οἱ Ρούτου-
 λοι, καὶ Μαξούτιος ὁ Τυρρῶν, κατ' ὅν και-
 ρὸν ἡ Λαβινία εἶχε ἐν γαστρὶ τὸν Σίλβιον,
 βασιλεὺς ὁ Τίος αὐτοῦ Ἀσκαῖος ὁ ἐκ τῆς
 Κριούσης, ὁ ὁποῖος Ἀσκαῖος νικᾷ ὀλοπλῆς
 εἰς τὸν πόλεμον τὸν Μαξούτιον, ὡς ἂν αὐ-
 τὸς ὁ Μαξούτιος δὲ ἐδέχθη τὰς ἀρισβείας
 τοῦ Ἀσκαῖου, ἀλλ' ἐζήτησε δασμὸν ἐπίσιον ὑπὸ
 ὅλον τὸν τόπον τοῦ Λατῖνου. ἀνέστησεν δὲ οἱ
 Λατῖνοι, καὶ φθάσαντες τοῦ τεράκοντος ἔτους
 κατὰ τὸ ἀνιγμὰ τῆς Κοίρου, κατεφρόνησαν
 τῆς Λαβινίας Πόλεως, καὶ ἄλλας πόλεις ἐκ-
 τισαν, τὸ Ἀλβαρον, καὶ τὴν Λόγγαν, ἢ τῆς
 τὴν Λαύκων, καὶ τὴν Μακρῶν, ὑπὸ τῆς Λαύκῆς
 Κοίρου παρονομάσαντες αὐτὰς. μετὰ δὲ τὴν
 πλῆτῶν τῆς Ἀσκαῖου, βασιλεὺς ὁ Σίλβιος
 ὁ Τίος τοῦ Αἰεΐου καὶ τῆς Λαβινίας, ἢ κατ'
 ἄλλους, ὁ Τίος τῆς Ἀσκαῖου: μετὰ τούτων,
 ἄλλος Αἰεΐας, μετὰ τὸν Λατῖνον, τὸν
 δὲ δέχεται ὁ Τίος αὐτῆς Κάπυ, τῆς Κάπυ ὁ Τι-
 βεινός, τῆς Τιβεινὸν ὁ Ἀμύλιος, τῆς Ἀμύλιον
 ὁ Ἀβεντινός, ὁ ὁποῖος γενεᾷ Νομήτορα, καὶ Ἀ-
 μούλιον, καὶ βασιλεὺς μετὰ τὸν Ἀβεντινόν
 ὁ Νομήτορα, τὸν ὁποῖον ἐξήλασε τῆς βασιλείας
 ὁ Ἀμύλιος, καὶ φοβήθη τὸν Τίον αὐτοῦ Αἰεΐ-
 αν εἰς τὸ Κωνήγιον, τὴν δὲ Ἀδελφῶν τῆς Αἰ-
 γίτου, Ουγαθῆρα τοῦ Νομήτορος Σιλουίαν,
 ἢ Ρέαν Ἰλῆαν λεγομένην, Ἰέρειαν τῆς Θιάς
 Ἐσίας ποιεῖ, δὲ νὰ μείνη πάντως Παρθένος.
 διότι ὁ Ἀμύλιος ἀκούσας χρησμόντινα,
 ὅπου τῆς ἔλεγε, ὅτι ἔχει νὰ φοβῆθαι ὑπὸ τῆς
 Παιδῶν τῆς Νομήτορος, ἐφοβήθη. αὐτὴ δὲ ἡ
 Σιλουία ὑδρόμορφη ποτὶ ἐν τῷ τῷ Ἄρτων
 Ἀλσει, ἐγγυος γίνεται, καὶ γενεᾷ Ρωμύ-
 λον, καὶ Ἀρέμονα, ἢ Ρώμον, τὴν ὁποίαν ἐγ-
 γυον ἰδὼν ὁ Ἀμύλιος ἠθέλησε νὰ τὴν φο-
 βῆσθαι, ἀλλ' ἡ Ουγαθῆρα αὐτοῦ δὲ τὸν ἀφῆκε.
 δίδει ὅμως τὴν βίβλην τοῦ Φαισύλλου τῆς Ἀδρῆος
 τῆς

Λαβαία

Τύρνος

Ρέτουλοι

Ἀσκαῖος

Μαξούτιος

Ἀλβαρον

Δόγγα

Σίλβιος

Αἰεΐας

Λατῖνος

Κάπυ

Τιβεινός

Ἀμύλιος

Ἀβεντινός

Νομήτορα

Ἀμύλιος

Αἰγίτου

Σιλουία

Ε.Γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Λαβρινία

Ρωμύλα
Ρώμη

Φαισούλα

Ρώμη

Ρωμαίων Αυτοκρατορία
Οὐκεία

Γότθων
Ραδαγαίσις
Αλάρικος

Στιλίκων

Αΐθλιος

Αττίλας

Οὐκεία
Γαίμας
Οσπιδάκι

πῆς Λαυρεντίας, ὁ ὁποῖος ἦν Ποιμῶν, γὰρ πᾶσι εἰς τὸν Τίβεριον τὸν Ποταμὸν, ἀλλὰ κατὰ τύχην τότε καὶ ἡ Γλῶσση αὐτῆς τοῦ Ποιμῆος Λαβριντία γενήσασα Παιδίον νεκρὸν, ἐκράτισεν αὐτὰ ἀπὸ ἐκείνου, καὶ πᾶσι ἀνέδραψε. καὶ ὁποῖα βρῖση ὁ Ρωμύλος, καὶ ὁ Ρώμος, ὅταν κῆξασαν, ἐποίμενοι πᾶσι Πρόβατα εἰς τῆς Ἀγρούς τοῦ Ἀμουλίου, οἱ ὁποῖοι ἴσονται καὶ γὰρ φονεύσασιν τινὰς τῶν Ποιμῶν τοῦ Πάππου αὐτῶν Νομήτορος, τοὺς περιφύλαττον ἕνα τοὺς πιάσασιν. καὶ πιασόντες τὸν Ρώμον, ἔδραμσε ὁ Ρωμύλος καὶ πᾶσι τοῦ Φαισύλλου, ὁ δὲ Φαισύλλος διηγῆται πᾶσι τοῦ Νομήτορος, καὶ οὕτω πλάττει γινώσκων ὁ Νομήτωρ, ὅτι οὗτοι εἶναι παῖδες τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ. οἱ ὁποῖοι παῖδες σωμαθροῖσαντες πολλοὺς μὲ λόγουτους, φονεύουσι τὸν Ἀμουλίον, καὶ δίδουσι τὴν Βασιλείαν τῆς Ἀλβης, εἰς τὸν Πάππον τοὺς τὸν Νομήτορα, καὶ αὐτοῦ ἤρξαντο γὰρ κτίζουσι τὴν μεγάλην Ρώμην, περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Φαισύλλου, ἐν Ὁρει Πηλατίῳ, ὅταν ὁ Ρωμύλος κατὰ τὴν ἡλικίαν ἔτῳ 18.

7 Ὅταν δὲ ἴφθασεν εἰς μεγάλην δυνάμειν καὶ ἐξουσίαν αὐτὴ ἡ Ρώμη, ὑπέβηεν ὑφ' ἐαυτῶν καὶ ὅλην τὴν Ἰταλίαν, ἡ ὁποία δὲ εἰσκειτο ὑπὸ τῶν ὑποβυζίων τῶν Ἀυτοκρατόρων Ρωμαίων, ἕως τὸν καιρὸν Ὀνωρίου τοῦ Ἀυτοκράτορος, εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας, καὶ Ἐθνη διηρημένῃ. ἔκτοτε δὲ εἰς τὸ μετέπειτα ἦλθον κατὰ τῆς Ἰταλίας πολλὰ ἄλλοδαπῆ Ἐθνη. εἰς τὸν καιρὸν ὅμως αὐτοῦ τοῦ Ἀυτοκράτορος Ὀνωρίου ἦλθον εἰς αὐτὴν μὲν μεγάλην στρατῶμα οἱ Ἡγιμόνις τῶν Γότθων, ὁ Ραδαγαίσιος, καὶ ὁ Αλάρικος, ἀλλὰ ὁ Ραδαγαίσιος περικυκλωθεὶς εἰς τὴν Φισουλιανῶν Ὄρη, ἐξελίφθη μὲ ὅλον τὸ στρατῶμα, καὶ ἔπειτα 405, ὑπὸ τῶ Στιλίκωνος, ὁ δὲ Αλάρικος περικύκλωσε τὴν Ρώμην, καὶ τὴν ἐπῆρσεν, καὶ ἔπειτα ὑπὸ Χριστοῦ 410, καὶ κειῖθεν ἐπῆγε μετὰ ταῦτα εἰς τὸ Δάτιον, εἰς τὴν Καμπανίαν, εἰς τὴν Ἀπουλίαν, εἰς τὴν Ἀδουκίαν, καὶ εἰς τὴν Καλαβρίαν, καὶ καπέφθειρον ὁμοίως ἄλλους ἐκείνους τοὺς Τόπους. θανόντες δὲ τοῦ Αλάρικου εἰς τὴν Κονσταντιαν, ἐκλέγεται ὁ Αΐθλιος, ὁ ὁποῖος μὲ ὅλον τὸ στρατῶμα του ἐπῆγε εἰς τὴν Γαλλίαν. εἶτα κατὰ τῆς Ἰταλίας ἦλθεν ὁ Αττίλας, τὸ Ἰομετρον ὄνομα, ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐγγῶν. μετὰ τῆς Οὐγγῶν ἦλθεν ὁ Ρικίμερος ὁ Βασιλεὺς τῶν Βανδάλων, καὶ ἄλλοι. μετὰ

τούτους ἦλθε μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Σκύρων, καὶ τῶν Εὐρύλων ὁ Ὀδίακρης, ὁ Βασιλεὺς τῆς Τυρκελίγγων, ὅς τις ἐκλήθη ἁ. Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, καὶ ἔπειτα ὑπὸ Χριστοῦ 476. καὶ μετὰ τούτων ἄλλοι ἐπῆν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὅλοι Ἐθνη Γερμανικά, καὶ κατηρήμωσαν τὴν Ἀυτοκρατορίαν τῆς Δύσεως, ἀλλὰ νικηθέντες ὑπὸ τῶν Σαλφούτων Ἡγιμόνων παρὰ Ἰουστινιανῶν τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ἀνατολῆς, ἐπέμφθη παρ' αὐτῶν Ἐπαρχος γὰρ ἐκράτισεν τὴν Ἰταλίαν, καὶ γὰρ καθεστῆται τὴν Ραυέναν, αἰσῶν ὅπου τότε ἡ Ρώμη ἦν καταδραμισμένη. αὐτὴν λοιπὸν τὴν Ἐπαρχίαν ἠραῖσαν οἱ Λογγοβάρδοι, οἱ ὁποῖοι ἦλθον κατὰ τῶν Ἐπαρχῶν, καὶ διώξαντες αὐτοὺς, ἐστάθη ὁ ἁ. Βασιλεὺς αὐτῶν, καὶ ἔπειτα 568, ὁ δὲ πλάττει αὐτῶν ἐν ἔτει 774, ὅλοι μὲν ἔμμενοι 22, οἱ ὁποῖοι ἐδιείρησαν αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν εἰς ἕξ ἄφορα Ἀυτοκρατορίας. μετὰ τούτους ἐστάθη Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Οἰόδωρος ὁ σρωτότατος τοῦ Διεσιδιέου. ἀλλ' ὅλοι ἐπῆν διωχθέντες ὑπὸ τοῦ Μάγνου Κάρουλου, ὁ ὁποῖος πιασόντας τὸν πλάττει Βασιλεία τῶν Λογγοβάρδων, τὸν ἤφερεν εἰς τὴν Γαλλίαν. καὶ οὗτος ὁ Μάγνος ἦν ὁ Μέγας Κάρουλος ἀνιγορῶν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων σρωτότατος Ἀυτοκράτωρ, καὶ Ἀύγουστος τῆς Δύσεως. ἐστάθη λοιπὸν τὸ Βασίλειον τῶν Λογγοβάρδων, ἀπὸ τοῦ ἦλθον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ 209. καὶ 211. καὶ οὕτω πλάττει ὁ Μάγνος Κάρουλος ἔλαβεν ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἰταλίας, πλὴν τῆς Νεαπόλεως, ἡ ὁποία ἔμμενοι εἰς τὴν Ἀυτοκρατορίαν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἐκείνων τῶν τόπων, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Πάπα ὕψιστον, τὸ ὁποῖον Πάπαν οἱ Λατῖνοι Ποντίφικεμ. καλοῦσι, κατὰ τὸ ὄνομα ὅπου ἔδρασε ποτὲ εἰς τὸν Μέγαν Ἰερίαν, ὁ Νομάς ὁ Ρωμαίων Νομοθέτης, μετὰ τὴν γὰρ ἐκαμὲν καὶ τῶν αὐτοῦ Μελιτικίων. ἀπὸ τὸν Οὐγγῶν Ποταμὸν, ἀπὸ τῆς μετὰ βίαιον ρεύμα, καὶ ἐλάμβανεν τὴν ἀρχαιοτάτην Γέφυραν, γὰρ φερθῆναι ἀτάκτως, καὶ γὰρ κη βλάβη πλείον τὴν Γέφυραν, ἦν τὸ φρεσβύτατον ζεῦγμα. μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κάρουλου, ἐδιείρητο ἡ Ἰταλία ὑπὸ τῶν Διαδόχων αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν ἐγένοντο Ἀυτοκράτορες, καὶ Βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας ἀντιχρόνοι, καὶ ἄλλοι ἔσονται κατὰ ἄφορους ἔθους, καὶ καθὼς ὁ καθὼς ἐραῖητο, Τροπικιοῦχος, πλάττει ἐδιείρηθη γὰρ γίνονται Ἀυτοκράτορες μόνον ἀπὸ τοὺς Πείγκιπας τῆς Γερμανίας, καὶ κατὰ τὴν.

Σκύροι
Εὐρύλοι
Οδίακρης
Τυρκελίγγων

Ἐπαρχος

Ἐπαρχία
Λογγοβάρδοι

Πάπας
Ποντίφικας

Νομάς

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τῶν ὑπόθεσιν τῶν αὐτῶν Πελοποννησίων, ἢ κατὰ τὸν διωρισμὸν τοῦ Πάπα, ἢ καὶ μὲ τῶν συμβυλλῶν ἀφοσφύρων, ἢ ὁποῖα συνήθηκα ἐπιπραττεῖ μέχρι τῆς σήμερον.

8 Διαιρεῖται ταυτὴ ἡ Ἰταλία εἰς μέρη τρία, ἢ γινώσκου εἰς τὴν βορείαν Ἰταλίαν, ἢ ὁποῖα καὶ Γαλλία Κισαλπίνα λέγεται, εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Ἰταλίαν, ἢ ὁποῖα εἶναι ἡ ἰδίως Ἰταλία, καὶ εἰς τὰς Νήσους τῆς Ἰταλίας. καὶ εἰς μὲν τὸ βορρῆιον μέρος τῆς Ἰταλίας, εἶναι Ἀρκαδικάτα, ἢ περὶ Δομίλια ταῦτα.

1 Ἡ Διαιροῦσα τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Ἑλλήνων, ἢ ὁποῖα Διαιροῦσα λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, Δομίλια, ἢ Στάτο δι' Βενετία.

2 Τοῦ Δουκὸς τῆς Σαβαυδίας, κοινῶς ἰλ Πιεμόντι.

3 Τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Γενουάσιων, ἢ τῆς Διγούσιας, κοινῶς ἰλ Γενουαίσι.

4 Τὸ Μεδιολανικὸν Δουκάτον, κοινῶς Στάτο δι' Μιλάνο.

5 Τῆς Δουκίας τῆς Μόδενας, κοινῶς Στάτο δι' Δούκα δι' Μόδεναν.

6 Τῆς Δουκίας τῆς Πάρμας.

7 Τοῦ Δουκὸς τῆς Μαντοβας, καὶ τῆς Μόντι Φερράτου.

8 Καὶ ἄλλων Δουκῶν σμικρὰ Σατραπία, οἷον τῆς Δουκίας τῆς Μιρανδουλας τῆς Δουκίας τῆς Γουασάλλης. καὶ ἑτέρων ἄλλαι ἐλάσσονες.

1 Εἰς τὸ Μεσημβρινὸν μέρος τῆς Ἰταλίας, εἶναι Διαιροῦσαι τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης, κοινῶς καλεῖσθαι Στάτο δι' ἄλλα Κιέζα.

2 Τὸ Βασίλειον τῆς Νιαπόλεως.

3 Τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τῆς Εξουσίας, ἢ Τυρκίας, κοινῶς ἰλ Στάτο δι' Γραν Δούκα δι' Τοσκάναν.

4 Τῆς ἐν Δούκα κοινότητος, κοινῶς ἰλ Δουκέζε.

5 Τὸ Δουκάτον τῆς Μάσσης, κοινῶς Δουκάτο δι' Μάσσαν.

6 Τὸ Πλουμπινὸν Πελοποννησίων, κοινῶς Πρετζιπάτο δι' Πιομπίνο.

7 Καὶ ἡ σμικρὰ Ἐπαρχία τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Μαρίνου, κοινῶς Τερριπέλο δι' Σαν Μαρίνο.

ΝἩσοὶ δὲ τῆς Ἰταλίας εἶναι ἡ Σικελία, ἢ Σαρδῶν, καὶ αἰλοῖται, περὶ ὧν παλαιῶν τῶν ῥηθῶν ἔλαμβαίνοντο ἰδίως ἐν ταῖς

ἐπιπέδων κατὰ τὴν Γεωγραφικὴν τάξιν, τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας ποιουμένης ὑπὸ τῶν Ἀλπιῶν ὄρων, καὶ τῶν ὁποίων διαιρεῖται ἡ Ἰταλία τῆς Γερμανίας ὑπὸ τοῦ βορείως, ὡς περὶ τὸ Δουκάτον τῆς Γαλλίας, ἔχουσα ἀπ' Ἀγαθῶν τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, καὶ τὸ Ἰόνιον, ὡς περὶ τὸ Μισσημβριανὸν τὸ Τυρρῶν, τὸ Διγούσιον, ὡς περὶ ἔρηται.

9 Πρὸς τούτοις ἴσθιον, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Διάλεκτος, ἢ ὁποῖα ὁμιλεῖται πᾶσα κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, δεῖ ἵσθιον ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλ' ἀρχιστορεῖ λαλεῖται εἰς τὸν καιρὸν Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως τῶν Ῥωμαίων, ὅταν ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου τῶν Ῥωμαίων, καὶ εἰς τὴν φορέματῶν, καὶ εἰς τὰς νόμους, καὶ εἰς τὴν Διάλεκτον, ὡς ἀπ' ἐπιπέδου ἀρχιστορεῖ οἱ Ῥωμαῖοὶ τὰ συντυχέουσι Λατινικά, καὶ οἱ Λατῖνοι Βαρβαρικά, καὶ ὑπὸ τῆς μίξεως αὐτῶν, αἰφύνη αὐτῆς ἡ μίξοβόρβαρος Ἰταλικὴ Διάλεκτος, ὡς εἶται ὑπὸ Χριστοῦ 493. ἐπὶ Ζυζανίου Ἀυτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων, διὰ τὴν ἀπόπειραν ἐλαλεῖτο εἰς τὴν Ἰταλίαν καθαρῶς ἡ Λατινικὴ Φωνὴ, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ, μάλιστα εἰς τὴν παλάτιαν τῶν Ἀυτοκρατόρων τῆς Ρώμης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Πιεμόντι Ἐπαρχίας, τὴν ὁποῖαν οὐρίζει ὁ Δουκὸς τῆς Σαβαυδίας, ἢ περὶ τῆς Σαβοΐας.

Μετὰ τὸν Οὐάρον Ποταμὸν, τὸν κοινῶς Βάρ λεγόμενον (ὅς τις ἀρχιστορεῖ ἐκ τοῦ Ἀκιμά ὄρους, ἐν ταῖς Παραθαλασσίαις Ἀλπίσι, καὶ ὑπότινων Ποταμῶν αὐξήσθεις εἰσβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, πλησίον τῆς Νικαίας Πόλεως. ὅς τις καπύτινας εἶναι ὄρος, καὶ πέρας τῆς Γαλλίας, καὶ Ἰταλίας. μετ' ὅλον ὅπου ἄλλοι πέρας καὶ ὄρον αὐτῶν τῶν Ἐπαρχίων θέλουσιν, ὅχι αὐτὸν τὸν Ποτ., ἀλλὰ τὰς Παραθαλασσίας Ἀλπεῖς, ὡς ἀπ' ὅπου τὸ Κομητιάτον τῆς Νικαίας καὶ ἄλλα τινὰ Κάστρα, περὶ τὴν τοῦ Βάρου Ποτ. εἶναι τῆς Γαλλικῆς ἐξουσίας) εἶναι τὸ Πεδιμόντιον, Πιεμόντι κοινῶς λεγόμενον, μέρος καὶ Ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον ὑπότινων καὶ Γαλλία Σουβαλπίνα λέγεται, ὑπὸ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ Δουκὸς τῆς Σαβαυδίας ἀρκεσκόμενον, καὶ τὸν Πιελοποννησίων ἔχον. Πεδιμόντιον λέγεται, ἢ περὶ πόδες

Ἰταλίας Κισαλπίνα

Ἰταλικὴ Διάλεκτος

Οὐάρος Ποτ. Βάρ ποτ. Ἀκιμά ὄρος

Πεδιμόντιον Πιεμόντι

Γαλλία Σουβαλπίνα

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.Τ.Ε.Ι. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Αλπεις.

πόδες Ορών, ὡταν ὀποιῦ δέρεται ὑπὸ τὰς ὑπαρείας τῶν Ἀλπιων, αἰ ὀποῖαι Ἀλπεις ἐκλήθησαν ὑπότινος Ἀλπίδος, ἀνηρημένου ἐκείσε.

2 Αὐτὴ ἡ Σαβαπία πῦ Πεδιμοντίου εἶναι μεγάλη καὶ ἀρύχωρος, ἀεισκομένη μεταξὺ τῶν Δουκάτων τοῦ Μεδιολαικοῦ, καὶ τοῦ Μονπεριράτου ἀπὸς Ἀνατολὰς, τῆς Οὐαλλεσίας ἀπὸς Βορῖαν, τῆς Γενούλωνσίας Διαποτειάς, καὶ τοῦ Κομιτάτου τῆς Νικαίας ἀπὸς Μισσημβείαν, καὶ τῆς Σαβαυδίας, καὶ τοῦ Δελφινάτου ἀπὸς Δυσμάς. ὑπὸ τῶν ὀποίων χωρίζεται ἡ τῶν Κοττίων Ἀλπιων, καὶ τῶν Γραίων. τίμνεται αὐτὴ ἡ Ἐπαρχία διχῶς ὑπὸ τῶν Πάδου Ποταμοῦ, ὅς τις λέγεται ὑπὸ τῶν Ἑλλάνων Ἡειδαῖος, καὶ κοινῶς ἰλ Πὸ, ποτιζομένη καὶ παρὰ ἄλλων Ποτ., οἷον τοῦ Δωεία, τοῦ Τανάρου, καὶ ἄλλων. καὶ ἔχει μέρη τὴν ἰδίως Πεδιμόντιον, κοινῶς λεγόμενον λὲ Πιμόντ, τὸ ὀποιοῦσαν Δουκάτων κοινῶς λεγόμενον, λὲ Δουκὲ δ' Ἀουῦσι, τὸ Σιγουσιῶν Μαρκιονάτων, κοινῶς λὲ Μαρκιζὰτ δὲ Σουῦσι, τῆς Ἐποριδίας τὸ Μαρκιονάτων, κοινῶς λὲ Διαρκιζὰτ δ' Γουρίε, τὸ Μαρκιονάτων τῆς Κιούας, ἢ τῆς Τζέβας. τὸ Κομιτάτων τῆς Ἀσῆς, τὸ Βιρκελλώσιον Δομίσιον, εἰς τὰ ὀποῖα φροσίθεται ὑπότινων καὶ τὸ Καναβένσιον Σύρμα, καὶ μέρος πῦ Μονπεριράτου, τὸ ὀποῖον ἐδόθη εἰς τὴν Σαβαυδίαν μὲ τὴν ἐκ Κλαράσκη εἰρῶν, καὶ συμβίβασιν. τὸ δὲ ἰδίως Πεδιμόντιον (εἰς τὸ ὀποῖον ποτι ἐκατοῖ κομοὶ Ταυρινοὶ, Ἐθνος τῆς Ἰταλίας) περιέχει τὰς Πελοχὰς πῦ Ταυρινοῦ, τὸν Καρινιανῶν, πῦ Φοσανοῦ, πῦ Μόντις Ρίγαλις, πῦ Κουβίου, πῦ Σαυίλιανῶν, καὶ τοῦ Κλαράσκου, ἐκτενόμενον ὑπὸ τοῦ Βορῖως ἐπὶ Μισσημβείαν.

3 Μηθὸπολις οὐὶ τούτου τοῦ Περγκιπάτου, εἰς τὴν ὀποῖαν εἶναι ὁ Ὄρνος τοῦ Δουκὸς τῆς Σαβαυδίας, εἶναι ἡ Αὐγούσα πῦν Ταυριῶν, κοινῶς λεγόμενὴ Τουρὲ, καὶ Τυρῆνο, ἢ ὀποῖα καὶ Ταυρασία ὑπὸ τῶν Διβίου λέγεται, καὶ Ταυρασία ὑπὸ τῶν Σπιθαίου, καὶ Κολώνια Ταυρῆν, καὶ Ταυρῆν, ἀεισκομένη πλησίον τῶν Πάδου Ποτ., ὅπου εἰς αὐτὸν εἰσβάλλει ὁ Δωείας Ποτ. ἐπὶ ἐπιπέδῳ, κατὰ πολλὰ καρποφόρῳ, Πόλις ὀχυρωτάτῃ, ἔχουσα Ἀκρόπολιν σιριωτάτῃ, καὶ ὠραιότατῃ, κεκοσμημένη μὲ Ὄρον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ μὲ Ἀκαδημίαν πειθῆσαν ἐν ἔτει 1405. ὑπὸ

τῶν γ. Βουιδίκα. καὶ πολεμήθη αὐτὴ ἡ Πόλις ὑπὸ τοῦ Ἀνρίβα, καὶ ὑπὸ τῶν Γάλλων ἔχουσα εἰς ἔτει 1640. ἀρίσταται ὑπὸ τῶν Πιναρόλου 12. Μίλια, καὶ 24. πῆς Ἀσῆς ἀπὸς Δυσμάς, κατὰ τὸν αὐτὸν Πάδου Ποτ., παράκειται Πόλις Μόντ (ἢ τῶν Ὄρος) Καλιέρος, κοινῶς λεγόμενὴ Μὲν Καλιέρα, εἰς τὴν ὀποῖαν θαμίζει ὁ Δουὲς ἀπὸς ὄξυφάντατιν. καὶ ἡ Οὐσναεία, κοινῶς λεγόμενὴ Βουάεια, ὀμοίως Καρινίανον, κοινῶς Καρινιανῶν, ἢ ὀποῖα Πόλις ἔχει Τίτλον Περγκιπάτου, μὲ Φρούριον, καὶ Γέφυραν εἰς τὸν Πάδου Ποτ., 5. Μίλια ἀρισταμένη ἀπὸ τῶν Ταυριῶν ἀπὸς Νότον, καὶ ὀλιγώτερον τῆς Καρμανιόλλας. Χίριον, κοινῶς Κίριε, Πόλις ποτι δωαπὴ, μεγάλη, καὶ ἀυπεξούσιος, 6. Μίλια ἀρισταμένη τῶν Ταυριῶν ἀπὸς Ἀνατολὰς, λέγεται ὑπὸ τῶν Γάλλων Κβιέρσ. ἀπὸς δὲ τὸν Δωείας Ποτ. παράκειται ἡ Σιγουσία Πόλις, ἢ τῆς, καὶ Σιγούσιον λέγεται, τὴν ὀνομασίαν λαβύτα ἀπὸ τῶν Σίγου Ποτ., ὅς τις κοινῶς Σίμαρ λέγεται, εἰσπρόχουμος εἰς τὸν Δωείας Ποτ. καλεῖται αὐτὴ ἡ Πόλις ὑπὸ τῶν Γάλλων Σουῦσι, ἔχουσα Φρούριον ὀχυρὸν ἐν Λόφῳ κίμενον, καὶ Τίτλον Μαρκιονάτου, τὸ ὀποῖον Μαρκιονάτων δέρεται ἀπὸς τὰς Ἰπαρείας τῶν Ἀλπιων, μεταξὺ τῶν Περγκιπάτου τῶν Πεδιμοντίου ἀπὸς Ἀνατολὰς, καὶ τῶν Δελφινάτων ἀπὸς Δυσμάς, τὸ ὀποῖον Μηθὸπολις εἶναι αὐτὴ ἡ Σουῦσα Πόλις, εἰς τὴν ὀποῖαν τὸ πάλαι ἦτον τὸ Βασίλειον τῶν Κοττίων Σιγουσιῶν, ὑπὸ τῶν ὀποίων παρωνομάθησαν καὶ τὰ πλησίον Ὄρη Ἀλπεις Κόττιαι, ὅσῃ τῶν ὀποίων ἦτον ἡ ὀδὸς εἰς τὰς παλαιὸς Ρωμαίους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Γαλλίαν. ἀρίσταται τῶν Ταυριῶν 24. Μίλια, καὶ ἄλλα ποσαῦτῃ τῶν Βελγαντίου ἀπὸς τὸν Καικίαν. καὶ ἡ Ἐποριδία, ἢ τῆς καὶ Ἐποριδία, καὶ Ἐποριδία λέγεται, καὶ κοινῶς Γουρία, Πόλις πετιμημένη μὲ Ὄρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ταυρινοῦσιον Ἀρχιεπισκόπον, κεφαλὴ εἶναι αὐτὴ τῶν Καναπικίου Σύρματος, ἐκτίθη ἀπὸ τῆς Κεῖσῃ γενήσεως ἐπὶ 100., ἀρίσταται τῶν Ταυρινοῦ 25. Μίλια, τῆς Αὐγούσης Πραιτωρίας 30. ὀμοίως καὶ τῶν Οὐσκελλῶν 25. ἀπὸς δὲ τὸν Σπύραν Ποτ. κείται τὸ Φόσανον, ὡσανα εἰπῆς Φόνσ Σαῖουσι, ἢ τῶν Πηγῶν ὕλης, Πόλις ἀεισκομένη μεταξὺ τῶν Σαλουτιῶν ἀπὸς Δυσμάς, καὶ τῶν Μόντε Ρίγαλ ἀπὸς Εὐρον, ἐκατέρως ἀρισταμένη 9. Μίλια, πῆς δὲ

Κίτιαι ἀλ. Γράμ. Πάδου π. Ἡειδαῖος. Γλαπ. Δωείας. Τάρα π. Πεδιμόντιον.

Ἰδίως.

Ταυρινοί.

Αὐγούσα. Ταυρινοί. Τυρῆνο. Ταυρασία. Ταυρασία.

Ταυρινοί.

Μόντ. Καλιέρα. Μὲν Καλιέρα.

Οὐσναεία. Βουάεια. Καρινιανῶν. Καρινιανῶν.

Χίριον. Κίριε.

Κβιέρσ. Δωείας π. Σιγούσιον. Σιγούσιον. Σίμαρ π. Σίμαρ π.

Σουῦσι.

Μαρκιονάτων.

Σουῦσα. Σιγούσιον.

Ἀλπεις. Κόττιαι.

Ἐποριδία. Γουρία.

Σπύρας π. Φόσανον.

Ε. Δ. της Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Σαυλιανή
Σαυλιανή
Μαίρα

Αλβας 15. από Νότον 3. και 7. τῆ Κουτίου.
 Σαυλιανή, κοινῶς Σαυλιανή, Πόλις με-
 γάλη ἀριστομένη ἀπὸ τὸν Μαίρα Ποτ., ἀ-
 ριστομένη τῆ Φοσάτου ἀπὸς Ἀνατολῆς, καὶ τῆ
 Σαυλιανῶν ἀπὸς Δυσμᾶς, ἐξ Μίλια ἑκατέ-
 ρωθεν ἀριστομένη, καὶ 9. τῆ Κουτίου ἀπὸς
 Βορίαν. ἀπὸς Νότον δὲ εἶναι Μόνσ Ρεγάλις,
 Πόλις ὀχυρωμένη τῆ Πεδιμοντίου, ἥτις καὶ
 Μόνσ Οὐίκε λέγεται, καὶ κοινῶς Μοντοβί,
 ἀπὸς τῆς Ἰπωρείας τῆ Ἀπεννίνου ὄρους ἀρι-
 στομένη, καὶ κατὰ τὴν Λιγυρίαν, πόρρον τῆ
 Ταυάρου Ποτ. 2. Μίλια μεθ' ὅρων Ἐπισκό-
 που πετιμημένη, ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπισκοπὸν
 τῆ Ταυρίτῃ τελευτῆς, ἀριστομένη τῆ Ταυρίτῃ
 ἀπὸς Μεσημβρίας 34. Μίλια, ἀπὸ τῆς Στα-
 τιάων Ἰδαίων 28. ἀπὸς Δυσμᾶς, 18. ἀπὸ
 τῆς Ἀλβης ἀπὸς Μεσημβρίας, καὶ 15. τῆ
 Κουτίου ἀπὸς Ἀνατολῆς. ὁμοίως καὶ τὸ Ρα-
 κοτίγιον Πόλις μικρὰ. ἀπὸς Δυσμᾶς κατὰ
 τὸν Πάδου Ποτ. εἶναι Πισαυλίον κοινῶς Πι-
 σινεώλ, Πόλις μεθ' Ἀκρόπολις ὀχυρωμένη,
 ἀριστομένη ἀπὸς τὸν Χίσωνα Ποτ. καὶ ἀπὸς
 τῆς Ἰπωρείας τῆ Ἀλπιῶν, ἡ ὁποία ἀπὸ τε-
 ρον εἰς τὸν Δουκά τῆς Σαβαυδίας, ἀλλ' εἶται
 1631., ἦλθεν εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν,
 καὶ εἶναι εἰς αὐτὸ τὸ πέρασ τῆ Δελφινάτου, 12.
 Μίλια ἀριστομένη τῆς Αὐγούσης τῆ Ταυρίτων
 ἀπὸς Εὐρότοπον, καὶ 19. τῆ Σιγουσίου ἀπὸς
 Μεσημβρίας κατὰ τῆς Σαυτιῆς, ἀπὸς ἀπέ-
 χει 10. Μίλια.

Μόνσ Ρεγάλι

Μόνσ Οὐίκε
Μοντοβί

Κακοτίγιον

Πισινεώλ
Πισινεώλ
Πισινεώλ

Μαρκιόπου
τῆ Σαυτιῆς

4. Ἐν τῷ ὄρει ἀπὸς τὴν Χεμεριτῶν Δύτιν,
 κλίνας τὸ Μαρκιόπου τῆ Σαυτιῶν, Ἐπαρ-
 χία τοῦ Πεδιμοντίου, κατὰ τῆς Ἰπωρείας
 τῆ Ἀλπιῶν ἀριστομένη, ἡ ὁποία ἀπὸ τε-
 ρον ἦτον τῆς Γαλλικῆς ἐξουσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ
 Εὐαίου ἐδόθη εἰς τὸν Δουκά τῆς Σαβαυδίας.
 ὁ ὁποῖος αὐτ' αὐτῆς τῆ ἔδωκε τὴν Βρισίαν
 Ἐπαρχίαν μετὰ τὴν Βουγιτίαν, τὴν Κεσίαν,
 καὶ τὴν Οὐιρρομαίαν μικρὰ Ἐπαρχίαν ἔδω-
 θε τῆ Ρόδαυ Ποτ. οὐσαν, εἶται 1600.
 καίται ἐπὺτο τὸ Μαρκιόπου μετὰ τῆ Πι-
 δεμοντίου ἀπὸς Βορίαν, καὶ Ἀνατολῆν, τοῦ
 Δελφινάτου ἀπὸς Δυσμᾶς, καὶ τῆ Κομιτάτου
 τῆς Νικαίας ἀπὸς Μεσημβρίας. Μητρόπολις
 τοῦ ὁποῖου εἶναι αἱ Σαυτιῆς, ἡ καὶ Σαλίνα,
 κοινῶς Σαυτιῆς λεγομένη, Πόλις μεθ' ὄρων
 Ἐπισκόπου, ἀριστομένη ὑπὸ τῆς Ἰπω-
 ρείας τῆ Παραθαλασσίων Ἀλπιῶν ἐν Λόφω,
 ἡ ὁποία ποτὶ ἦτον Μητρόπολις τῆ Οὐαυγινη-
 τῶν, μόλις 2. Μίλια τοῦ Πάδου Ποτ. ἀρι-

Σαυτιῆς
Σαλίνα
Σαυτιῆς

Οὐαυγινη

στομένη, 10. τῆ Φοσάτου ἀπὸς Δυσμᾶς, καὶ
 ποταύται μετὰ τὸν Κουτίου καὶ Πισαυλίον,
 καὶ 18. ἀπὸ τῆς Αὐγούσης τῆ Ταυρίτων. Καρ-
 μαυίλια, Πόλις ὀχυρὰ, Ἀκρόπολις ἔχουσα,
 καὶ Ὀπλοθήκην, μόλις ἀριστομένη 2. Μίλια
 τῆ Πάδου Ποτ., καὶ 9. τῆ Ταυρίτων ἀπὸς Νότον,
 ἡ ὁποία μεθ' ὄρων ὁποῦ ἀριστομένη εἰς τὴν Πι-
 δεμοντίαν ἰδίως Πεδιμοντίαν, κρύπεται ὁμοίως
 εἰς τὸν τοῦ Μαρκιόπου, ὅθεν καὶ εἰσπύδα
 γάρεται.

Καρμαυίλια

5. Τὸ Κομιτάτον τῆς Νικαίας, τὸ ὁποῖον ὑπὸ
 τῆς εἰσπύδας Κομιτάτου δὲ Νίτζα λέγεται, Ἐ-
 παρχία μικρὰ εἶναι περὶ τὴν Νικαίαν Πό-
 λιν, ὅπου τὸ πάλαι ἦταν τὸ Ἐΐδος οἱ Οὐι-
 δικίτιοι, καὶ ἀπὸ τε-
 ρον μίρος ἦτον τῆς Ναρβα-
 νίωσις Γαλλίας, ὅθεν ἔστειρον τῆς Προβιν-
 κίας. τανυῶμοις σιωιδίθη μετὰ τὴν Πεδιμον-
 τίων. Μητρόπολις τούτου τῆ Κομιτάτου εἶναι
 ἡ Νικαία, ἀπὸ τοῦ Νικαίου ῥήματος κληθεῖσα,
 ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται Νίτζα, ἀριστομένη
 εἰς τὸ πέρασ τῆς Ἰταλίας, ἔδωκε τῆ Πα-
 ραθαλασσίων Ἀλπιῶν, πόρρον τῆ ἐκβολῶν
 τοῦ Οὐάρου 2. Μίλια, Πόλις μεγάλη εἰς τὴν
 Παραθαλασσίων Ἀκρῶν τῆς Μεσογείου Θα-
 λάσσης, μεθ' Ἀκρῶν χωρητικῶν, καὶ μεθ' Ἐφρού-
 ριον ὀχυρωμένων, ὅπου εἶναι τὸ Νεώριον τοῦ
 Δουκῆ τῆς Σαβαυδίας, ἀριστομένη ἀπὸ τοῦ
 Λιμνίου τοῦ Μοροίκου Ἡρακλίου, ἀπὸς Δυσ-
 μᾶς 7. Μίλια. πλησιόχωρος μετὰ τὴν Νικαίαν
 εἶναι ἡ Βίλλα Φράγκα, Πόλις μεθ' Ἐφρούριον, καὶ
 μεθ' Ἀκρῶν χωρητικῶν, εἰς τὴν Παρα-
 θαλασσίων τοῦ Λιγυρικοῦ Πελάγους, ἀρι-
 στομένη ἀπὸ τὸν Μονάκιον 4. Μίλια ἀπὸς Δυσ-
 μᾶς κατὰ τὸν Οὐάρου Ποτ., ἀπὸ τῆ ὁποίας ἀλλὰ
 πότα ἀπέχει αὐτὸ πάλαι ἐκαλεῖτο ὁ Λιμνὴ
 τοῦ Ἡρακλίου, τὸ Λιγυρικὸν Πελάγος, τὸ
 ὁποῖον κοινῶς Μαρδὶ Γεούβα καλεῖται, πα-
 ρεμπίπτει μετὰ τὸν Γαλλικὸν ἀπὸς Δυσ-
 μᾶς, καὶ τοῦ Τυρρῶν ἀπὸς Ἀνατολῆς, πο-
 τίζων τὴν Λιγυρίαν Ἐπαρχίαν, ἐκλήθη ἀπὸ
 τοῦ Λιγύου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Ἀλβιανός, καὶ
 τὸν ὁποῖον ἰφρόδισεν ὁ Ἡρακλῆς, αἰσθῶν ὅπου
 τὸν ἐμπόδιζεν, ὅταν ἐπύγρον τῆς Βοῦς τῆ
 Γυρῆνου. Βαρκινῶν κοινῶς Βαρτζελοῖν, καὶ
 ὑπὸ τῆ Γάλλων Βαρτζολοῖν, Πόλις εἰς
 ὄρον τῆ Ἀλπιῶν. ὁ Λιμνὴ τοῦ Μοροίκου Ἡ-
 ρακλίου, λεγόμενος κοινῶς Μονάκιον Πόλις
 ὀχυρὰ μεθ' Ἐφρούριον, καὶ μεθ' Ἀκρῶν χωρη-
 κῶν, ὑποθαλασσίων εἰς ἰδικὸν τῆς Πείρακτα,
 τὸν ἐκ φυλῆς Γεμάλδα, ὑπὸ τὴν φροσάτιαν
 ὄντα

Κομιτάτ.
Νικαίας.
Κομιτάτ.
Νίτζα.
Οὐιδίτιοι.

Νικαία.
Νίτζα.

Λιγυρικοῦ Πελάγους.
Μαρδὶ Γεούβα

Βαρκινῶν.
Βαρτζελοῖν.

Ἡρακλῆς.
Μονάκιον.
Μίτακιον.

Πείρακτα.

ὄντα

Ε.Γ.Δ. της Κ.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

δὲ τοῦ Βασιδίου τῆς Γαλλίας, ὅς τις δια-
 ξας ἐκεῖθεν τοὺς Γαλλοὺς, εὐτετα 1641,
 ἔβαλε φύλαξεν Γαλλικῶν, ἔχει καὶ μικρὰ
 στεροχλῶν, ὅπου ὀρίξαι, εἰς τὴν ὁρίαν εἶναι
 Μοντίνιον, κοινῶς Μοντὸν Πόλις μικρὰ, καὶ
 Βοκκαβρόντζα Κόμη, ἀγέταιται τὸ Μόντακο
 ἢ Πόλις ἐπὶ ἀποτόμου πύρας, ἡ ὁποία ἐκ-
 τίδη τὸ πάλαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, τῶν οἰζα-
 σαύτων τῶν Μασσηλίων. εἰς αὐτῶν γράφει ὁ
 Βαλέριος Μάρτιμος βιβλ. α. Κεφ. 6: τὰ ἐτυ-
 νίβησαν πύρας, καὶ παράδοξα διαμυτα εἰς
 τὴν Μαγκιόν Ἰπταρν, ὅταν ἐπήγασεν εἰς
 τὴν Ἰπταρν, ἔχει αὐτὴ ἡ Πόλις μεγαλοσπι-
 τίστατον Παλάτιον. Μόντοικος εἰπαῦθα ἐκλή-
 θη ὁ Ἡρακλῆς, ὅς μόνος οἰκῶν, ὅτι διώξας
 ἐκεῖθεν τοὺς ἔχθρους, αὐτὸς μόνος ἐκατοίκη-
 σεν. ἢ ὅτι σὲ τῶν ἐκεῖ ἱερῶν μυστῶν, αὐτὸς μόνος
 ἐλαβῆκεν αὐτο, καὶ εἰς ἄλλοις τῶν Θιῶν. δι-
 σάται αὐτῆς Ἀλβίγγης σαδίκους 480., καὶ
 ἀπ' αὐτοῦ μέχρι τῆς Τουσκίας ὁ Διγυζλό; εἶ-
 ναι ἀλίμενος.

6 Τὸ Κομπάτον τῆς Ἀσίας, πρωτεύουσα
 Πόλις ἔχει τὴν Ἀσίαν, Πομπηίαν ὑπότινων
 παρονομαζομένην, ἡ ὁποία κοινῶς Ἀσί, καὶ
 Ἀσί λέγεται, πρὸς τὸν Ταύρον Ποτ. ἀγέ-
 κομένη, καὶ καλῶς ὀχυρωμένη καὶ ἐνδυναμω-
 μένη, ἔχει ἄρτον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Με-
 διολαϊκὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὡς ὅπου ἀρ-
 πρὸν ὑπεπέλει εἰς τὸ Δουκάτον τὸ Μεδιολαι-
 κὸν. εἶναι Πόλις λαμπρὰ, πλουσία, καὶ μι-
 γάλη, ἀφίσταται τῆς Παλίας Νικαίας πρὸς
 Δυσμάς 9. Μίλια καὶ 18. τοῦ Κασάλε πρὸς
 Μισσημβρίας. Κλάρασκον, κοινῶς Κισράσκον,
 καὶ ὑπὸ τῶν Γάλλων Κβισράσκον, Πόλις ὀ-
 χυρὰ, πλησίον τοῦ Ταύρου Ποτ., ὅπου αὐ-
 τῆς διχεται τὸν Στούραν Ποτ., ἔχει μόνος ἐγέ-
 κτω αὐτὴ ἡ Πόλις μετὰ συνθήκας τῆς ἐν αὐτῇ
 συμπεφωρηθείσας εὐτετα 1631 λέγεται αὐ-
 τὴ ἡ Πόλις καὶ Καρρία μετὰ οὐρα τῆς Ἀλ-
 βης, καὶ τῆς Φοστανῶν τῶν Πόλεων, ἀφ' ἑκατῆ-
 ρας ἀφίσταται 7. Μίλια, καὶ 13. τῆς Καρ-
 ρασιόλας. Βιέλλα Νόβα δ' Ἀσί, Πόλις ἀγέ-
 σκομένη μετὰ τῆς παλαιᾶς Ἀσίας, καὶ τῆς
 Μονδοβι τῶν Πόλεων. Οὐρκα, κοινῶς Βιέρ-
 βα, Φρούριον ὀχυρῶτατον εἰς τὴν Ὀχθίαν τῆς
 Πάδου Ποτ., ἀγέκρω τοῦ Κρισκαρτίνου τῆς
 Πόλεως ἐν Δόφω κατὰ σκόλας, μετὰ χι-
 λῶν τῆς Ἀσίας Πομπηίας, καὶ τῶν Οὐρκελ-
 λων, ἀπέχον ἀπὸ τοῦ Τορῆνο Μίλια 15.

7 Πρὸς Βορείαν κλίσει τὸ Αὐγούστου Ἀγκά-

τον τοῦ ὁποίου Μιτῶ ὁπολις εἶναι Ἀυγούστα
 Πραιτωρὶα, κοινῶς λεγομένη Ἀόσα, ἡ ὁποία
 ἐκτίθη καὶ ὠνομάθη ὑπὸ Αὐγούστου τῆς Καί-
 σαρος, καὶ Πραιτωρὶα ἰπνομάθη, μετὰ τὴν
 ἐγάθη εἰς αὐτῶν Ἀποικία τῶν Πραιτωρῶν,
 ἀγέταιται πρὸς τὸν Δωρῆον Ποτ., ὁ ὁποῖος
 διχοτομεῖ τὸν πρὸς αὐτῆν ὄριον, εἰς τὸν ὁποῖον
 ἐκατοίκου τὸ πάλαι οἱ Ἑλλάδοι, ἘΨος
 τῆς Ἰταλίας. αὐτὴ ἡ Πόλις εἶναι ἔχρημος,
 ἀγέταιται εἰς ὀρεινὴν Ἐπαρχίαν, ἀλλ' ἀκαρ-
 ποφόρον, ἀφίσταται τῆς Ἐπορεδίας πρὸς Βο-
 ρίαν 25. Μίλια, καὶ 45. τῆς Ταυρῶν, ἔχει
 ἄρτον Ἐπισκόπου. καὶ τὰ λοιπὰ.

8 Βλάστον Αὐθρῶν τῶν Αὐθρῶν εἶναι τὸ
 Οὐρκελικόν, καὶ τὸ Βυγελικόν, τῶν ὁποίων
 αἱ Πόλις εἶναι ἀπ' αὐτῶν παρονομαζομένης, Οὐρ-
 κέλια κοινῶς Βερτζέλια, Πόλις ὀχυρὰ, μετὰ
 Φρούριον ὀχυρῶτατον, ἄρτον Ἐπισκόπου
 ἔχουσα, πλουσιὰ ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον
 τῶν Μεδιολαϊκῶν. αὐτὴ ἦτον ἡ Πόλις τῶν Λιβυ-
 κῶν, εἰς τὸ σύμφορον τῶν Ἰνσουβρων, καὶ τῶν
 Σαλασσίων, πρὸς τὸν Σίσιαν Ποτ. ἀπὸ τῶν
 αὐτῆς ἦτον μέρος τῶν Μεδιολαϊκῶν Δουκάτων, με-
 ὄλον τὸ Δομινιόντις, τὸ ὁποῖον περιέχεται
 μετὰ τῶν Μεδιολαϊκῶν Δουκάτων πρὸς Βο-
 ρίαν, καὶ Ἀνατολῆς, τῆς Μαρκιονάτου τῆς Ἐπο-
 ριδίας πρὸς Δυσμάς, καὶ τῆς Μόντε Φιρράτου
 πρὸς Μισσημβρίας, καὶ πολλὰς ἡ Μιτῶ ὁπε-
 λικὸν ἐκτίθη, καὶ πλάταιν ἐκτίθη εἰς τὸν
 Δουκά τῆς Σαβαυδίας, μετὰ τῆς σιυθῆκας,
 ὅπου ἐγίναν εἰς τὴν Πυρῶναια. ἀπέχει αὐτὴ 10.
 Μίλια ἀπὸ τῆς Κασάλε Πόλεως πρὸς Βορείαν,
 καὶ ἄλλα πύρα ἀπὸ τῆς Νοβαρίας πρὸς Δυσ-
 μάς. περὶ τὸν ὄριον ταύτης εἰκασθησὶ μετὰ
 αἰματῶν νίκων τῶν Κίμβρουσ ὁ Κούιντος
 Μάριος, καὶ ὁ Κούιντος Κάτουλος Βυγέλλα,
 κοινῶς Βιέλλα, Πόλις ἀρκετῶς μεγάλη, καὶ
 πλουσία, παρκεμένη πρὸς τὸν Κέρνον Ποτ.,
 ἔχει Ἐλαφον, τῆς ἀπορίας ἡ Πελοχὴ Βιέλε-
 σι Δομινία λέγεται, εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῶν
 Οὐρκελλῶν ἀγέσκομένη, εἰς αὐτῶν τῶν Πό-
 λι ἀπέθανεν εὐτετα 1658. ὁ β. Φραγκίσκος
 ὁ Δουξ τῆς Μόδνας, ὁ περιφθμος εἰς τὴν πο-
 λεμικῶν ἀρετῶν. αἰματῶν εἰς αὐτῆς εἶναι τὸ
 Μαστράνο, κοινῶς Μαστράνο Πόλις ἔχου-
 σα ἰδικόντις Περγουα, ὑπὸ τῆν ὑπεραγλῶν
 τοῦ Πάπα, καὶ μικρὰν Πελοχίαν, εἰς τὴν
 ὁποίαν παρκεται καὶ τὸ Κρισκαρτίνον, κοι-
 νῶς Κρισκαρτίν Πόλις μετὰ. ἀφίσταται τὸ
 Μαστράνον τῆς Ἐπορεδίας πρὸς Ἀνατολῆς
 16. Μί-

Μοντίνιον.
Μοντὸν.
Βοκκαβρόντζα.

Μόντακο.

Κόμη Ἀσίας.
Πομπηία.
Ἀσί.

Κλάρασκον.
Κισράσκον.
Κβισράσκον.

Καρρία.

Βιέλλα Νόβα.
Ἀσί.

Οὐρκα.
Βιέρβα.

Αὐθρῶν.

Αὐγούστα πραι-
τωρὶα.
Ἀόσα.

Ἑλλάδοι.

Βυρκελικόν.
Δομ.
Βυγελικόν.
Οὐρκελικόν.
Βερτζέλια.

Σίσις π.

Βυγέλλα.
Βιέλλα.
Κέρνον π.

Μαστράνο.
Μαστράνο.

Κρισκαρτίνον.
Κρισκαρτίνον.

Κρισκαρτίνον.
Κρισκαρτίνον.

Ε.Υ.Δ. Π.Ι.Ι.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

16. Μίλια, και 23. των Ουιρτζιλών ως προς Βορείαν.

9^η Τελδοταίων εις τα πέρατα τῆ Πεδεμοντίου, προς εξαπύραν ὄχθῳ τῆ Παδου, παρακείται τὸ Δουκάτον Μονφερράτου, κοινῶς Μονφερράτο, μεταξύ τοῦ Μεδιολαιικοῦ Δουκάτου προς Ἀνατολὰς, καὶ τῆ Πεδεμοντίου προς Δυσμὰς, καὶ ὁποίου μέρος ὑποτάσσεται εἰς τὴν Δουκάτου Σαβαυδίας, εἰς τὴν ἐπίτει 1631.

μετὶ τῆ Συνθήκῃ τῆ ἐν Κλαράσκῳ γενομένη, καὶ μέρος εἰς τὴν Δουκάτου Σαβαυδίας. καὶ τοῦ μετὰ Δουκὸς τῆ Σαβαυδίας Πόλις εἶναι, τὸ Τριδινόν, κοινῶς Τριτο λεγομένη, Πόλις ὄχυρα, ὀλίγον ξίμακρα τῆ Παδου Ποτῆ, ἀρισταμένη τῆ Κασάλῃ Πόλιως 8. Μίλια, καὶ ἄλλο πρὸς τῆ Ουιρτζιλῶν. καὶ ἡ Ἀλβη, καὶ τῆ Αἰλβα Πομπηία, Ἀλβα κοινῶς λεγομένη, Πόλις μετὰ ὄρονον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τῶν Μεδιολαιῶν Ἀρχιεπισκόπου, ἀρισταμένη προς τὴν Ταύραρον Ποτῆ, καὶ ἀρισταμένη πρὸς τῆ Ἀσῆς Πόλιως 12. Μίλια προς Δυσμὰς, καὶ 28. τῆς Αὐγούσης τῆ Ταυρινῶν. Τὸ δὲ Δουκὸς τῆς Μαύπουας εἶναι τὸ λοιπὸν μέρος τῆ Δουκάτου, εἰς τὸ ὁποῖον εἰστέκονται

Πόλις, Ἀκουαι Σατίελλαι, κοινῶς Ἀκκί, μετὰ ὄρονον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μεδιολαιῶν Ἀρχιεπισκόπου, παρακείμενῃ προς τὴν Βορμιάου Ποτῆ, καὶ ἀρισταμένη τῆς Ἀλεξανδρείας Πόλιως 15. Μίλια προς Δυσμὰς, καὶ ὀλίγον περισσέπρα τῆς Ἀσῆς, καὶ τῆς Ἀλβῆς Πομπηίας. εἰς αὐτῶν τῶν Πόλιν αἰαδίδονται ὑδάτα θερμά, καὶ θειώδη, εἰς τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστῳ ἔχουσιν ἀδενεῖς, καὶ σαφθαρσῶσιν ὑπ' αὐτῶν οἱ ψυχροὶ καὶ βλαπτικοὶ χυμοίτους. αὐτῆ ἡ Πόλις ἔλαβη ἀπὸ ὀλίγου δυσυχίας, καὶ σχεδὸν ὀλεσθῆναι ἐρημώθη ὑπὸ τῆ Πολέμων. καὶ Νίκαια Πάλαια, κοινῶς Νίτζα δέλλα Πάγλια, Πόλις ἀρισταμένη μεταξύ τῆς Ἀκουῆ, καὶ τῆς Ἀσῆς τῆ Πόλιως, τῆς μετὰ ἀρισταμένη 6. Μίλια, τῆς δὲ Ἀσῆς 10. ἀπ' αὐτῆς τῆς Πόλιως ἠνθισαν ἄνδρες ἀξιόλογοι, Ἰππάρχος ὁ Ἀσροτόμος, ὃς τις εἰσάγει τὸν Πλάτωνος ἔγραψε περὶ τῆ Ἀπλανῶν Ἀσέρων, καὶ περὶ τῆς κινήσεως τῆς Σειλῶν, καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἡμετέρας Μαθηματικὰ ὄργανα, καθὼς ὁ Πλίνιος μαρτυρεῖ βιβλ. 2. καὶ ὁ Ποικητῆς Παρθεσίος, ὁ Συγγραφεὺς τῆ Βιλιζείων, ὃς τις ἀκωθεῖς ὑπὸ τῆ Κίνα εἰς τὸν Μιδρηνδατικὸν Πόλεμον, καὶ τῆ ἐπιφύλαττου ἀρίστη. φρωτῆουσα Πόλις τῆ Μονφερράτου

Μονφερράτου.
Μονφερράτου.
Δουκάτου.

Τριδινόν.

Ἀλβα.
Πομπηία.
Ἀλβα.

Κασαλί.
Ἄκουαι.
Σατίελλαι.

Βορμιάου Ποτῆ.

Νίκαια.
Πάλαια.

Δουκάτου εἶναι τὸ Κασάλι, Κασάλι ὑπὸ τῆ Γάλλων λεγόμενον Πόλις ὄχυρα πᾶσι, παρακείμενῃ εἰς τὴν Παδου Ποτῆ, μετὰ Ἀκρόπολιν ἰσχυροπᾶν, καὶ κτιθεῖσθαι ὑπὸ τῶν Δουκῶν τῆς Μαύπουας, τιμηθῆσα εἰς ὄρονον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μεδιολαιῶν Ἀρχιεπισκόπου, ὑπὸ τῆ δ' Σίξτου τῆ Παπα, πειθήνιος ἐγένετο μετὰ πολέμους, καὶ μετὰ τὸν φόνον τῶν Ἰσπανῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων, καὶ τῆ Ἀρκευρίου Δουκὸς, ἐπίτει 1640. δυσκῶς ἐκακὰ κατοικεῖται, καὶ τῆ δυσκράσιαν τῆ Τόκου, καίται μεταξύ τῆ Τουρίνου, ἀπ' αὐτῆς 36. Μίλια, καὶ τῶν Μεδιολαιῶν, ἀπ' αὐτῆς ἀφίσταται 40. Μίλια. αὐτῶν τῶν Πόλιν ἐπέλησεν ὁ Δουξ τῆς Μαύπουας ἐπίτει 1679. τῆ Βασιλείως τῶν Γάλλων, εἰς τῆ ἐξουσίαν τῆ ὁποῖου ἔλθον ἐπίτει 1681., τῆ 30. τῆ Σιππυβρείου Μλωδῆ, ὑφ' οὗ ἰδωαμῶθη τὰ μάλισα.

Κ Ε Φ Α Λ Ι Ο Ν . Γ .

Περὶ τῆ Μεδιολαιικοῦ Δουκάτου, τὸ ὁποῖον ὀρίζει ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ως Δουξ.

ΤΟ Μεδιολαιικὸν Δουκάτον, τὸ ὁποῖον κοινῶς Δουκάτου δὲ Μιλαῶ λέγεται, καὶ Σπάτο δὲ Μιλαῶ, εἶναι μέρος τῆς Ἰταλίας ἐν τῆ Αἰγγοβαρδία ὀρεφώτατον, καὶ Σαβαπία μεγάλη, ὅλη σχεδὸν ἐπιπέδῳ κειμένη, καὶ εἰς τὰ μάλισα διδουλομένη, καὶ κελωπισμένη. περιερίζεται ἀπὸ τῆ Βορείως ὑπὸ τῶν Ἐλουντίων, καὶ τῶν Ραίτων. ἀπ' Ἀνατολῶν μετὰ τὸ Σπάτο τῆς Βενετίας, καὶ μετὰ τὸ Πλακεντινὸν Δουκάτον, ἀπὸ Μισσημβρίας μετὰ τὸ Γενουβιζάτο, καὶ ἀπὸ Δυσμῶν μέρος μετὰ τὸ Μονφερράτο Δουκάτον, καὶ μέρος μετὰ τὸ Δουκάτον, ἢ τῆ τῆ Διαποτεῖαν τῆ Δουκὸς τῆς Σαβαυδίας. γυρίζει κατὰ τῆς τῶν Γεωγράφων, Μίλια 3000. μέρη ἐπὶ τῆ Δουκάτου, εἶναι τὸ ἰδίως Μεδιολαιικόν, λεγόμενον ὑπὸ τῶν Ἐντοπίων Τερριτώριον, ἢ τῆ Πιελοχῆ δὲ Μιλαῶ. ἢ Πιελοχῆ τῆς Παυίας, ἢ Πιελοχῆ τῆς Νοβερίας, ἢ Κομάσκο, ἢ Λοδεγιάτο, ἢ Κρεμονίσι, ἢ Τορτανίσι, τὸ Ἀλεξανδρινόν, τὸ Βιγεβιάσκο, καὶ ἢ Λαυμελίνα, τῆς ὀνομασίας λαβόντα ἀπὸ τῶν φρωτῆουσαν αὐτῶν Πόλιων. ὅπου τὸ πάλαι ἰκατοῖκου οἱ Ἰσσυμβροί, ἀπὸ τῶν ὁποῖων ἐκλήθη

Μεδιολαιικόν
Δουκάτου.

Σπάτο δὲ
Μιλαῶ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ.Τ.Π
2006

Γερμανία.

ἐκλήθη ἡ Ἐπαρχία Ἰνσουβεία, τὸ δὲ παρα-
 τὴν Ἰνσουμβείαν, ἵνα τὸ Βόρειον μέρος τῆς
 Λιγυρίας. Μητροπολις πότις τοῦ Δουκάτου
 εἶναι τὰ Μεδιόλανα, κοινῶς λεγόμενα Μιλά-
 νο, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Μιυλαῖδ', κτιθεῖ-
 σα ὑπὸ τῆς Γάλλων μετὰ τὴν Ρώμην ἐτ 395.
 Πόλις μεγαλοτάτη, καὶ εὐδοξοτάτη, μετὰ
 πλῆθος τῆς Πολιτεῖς, εἰς τὴν ὁπίσθιον ἐμετρή-
 θησαν ἄνθρωποι 300000., καὶ σήμερον λο-
 γιάζουσι πολλοὶ τὰ ἀγρόσι ἄνθρωποι πε-
 ρίπτου τῆς 250000., μετὰ τὴν ἀρορωτάτην, καὶ
 ἀτυχεστάτην ἀθλίαν τῆς Ἀγρῶν, καὶ μετὰ τὴν
 μεγαλειότητα, καὶ τὸ ἰσχυρόμαθ' τῆς Οἰκο-
 δομημάτων. ἔχει Θρόνον Ἀρχιεπισκόπου,
 ἡτοι Μητροπολίτου, τὸ ἱεοῖου ὁ Ναὸς τῆς
 Μητροπόλεως, εἶναι μεγαλοαφίσατος, καὶ
 Ἀκαδημίας, καὶ Βιβλιοθήκην, Ἀμβροσια-
 νῶν καλουμένην, καθ' ἁσκαλάθεισας ὑπὸ Φι-
 δεῖκου Βορρομαίου τοῦ Καρδιναλίου, καὶ
 Ἀρχιεπισκόπου τῆς Μεδιολαῶν. εἶναι κε-
 κοσμημένη μετὰ ἐργασίαι τῆς πολεμικῶν
 ὄπλων, καὶ ὁποιασούτ' ἄλλης τέχνης. διαί-
 ρεῖται εἰς εἴς Χώρας, ἡτοι μίρη, ὀνομαζόμενα
 τὰ κατ' εἶς ἀπὸ τὴν Πόρταν, ὅπου ἔχει. ἔχει
 Φρούριον σφριώτατον ἐλ Κασέλλο λεγόμενον,
 ποτίζεται ὑπόγειος σμικροῦ ποτῶ, Ὀλώνα
 καλουμένου. εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν ἔχει τὸν
 Θρόνον ὁ Ἰταλικὸς Ἡγεμῶν, ἡτοι ὁ Γοβερ-
 νάτωρ, ὁ ὁποῖος λέγεται κατὰ Τίτλον, Κα-
 πιτῶν Γενεράλις. ἐσάθη αὐτῇ ἡ Πόλις περι-
 φημος καὶ ἀπὸ τῆς Χρυσῆς γενήσεως, ἐτ 222,
 καὶ Μητροπολις τῆς Ἰνσουμβραν, καὶ πρῶτο-
 κτίφουλαξε τὴν λαμπρότητα καὶ ἀξίαν, μετ' ὅλον
 ὅπου πολλὰκις ἔλαβε πολέμους μεγάλους.
 Πόλιν τῆς Ἰταλίας καλοῦσιν αὐτὴν, ὁ μέγας
 Ἀθανάσιος, καὶ οἱ ἐν Σαρδικῇ σωμαχθέντες
 Πατέρες. Ἐπισκόπος ταύτης ἐσάθη καὶ ὁ μέ-
 γας Ἀμβρόσιος, κληθεὶς ἐκ τῆς Πολιτικῆς
 Διοικήσεως τῆς Λιγυρίας, εἰς τὴν Ἐκκλη-
 σιαστικὴν καὶ πνευματικὴν, ἔχει Προάστειον
 αὐτῇ ἡ Πόλις μακρὰ καὶ πλατὰ, μετὰ βαθεῖα
 Χαράκια περιζωτισία, καθὼς εἶναι καὶ
 αὐτῆς, καὶ ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ρώμης ἀπὸς Δυσ-
 μάς Θεινὰς 325. Μίλια, καὶ 165. ἀπὸ τῆς
 Βενετίας ἀπὸς Δυσμάς, κατὰ τὸ Λουγδύνον,
 ἀπὸ αὐτῆς ἀφίσταται ἀπὸς Ἀνατολίας Μίλια 230,
 καὶ τοῦ Ταυρενοῦ 80. χιλίων. ὑπέκεινται εἰς
 αὐτὴν, ἀπὸ τὸ εἶς μέρος τοῦ Πάδου ἀπὸς Βο-
 ρίαν, τὸ Κάμιον, κοινῶς Κάμιον, τὸ ὁποῖον ἀνα-
 κρινθεὶς Νοβέκωμον ἐκλήθη, Πόλις ἀριστο-

Μεδιόλανα.
Μιλάνο.
Μεδιολάνο.

Ὀλώνα ποτ.

Ἀμβρόσιος.

Κάμιον.
Νοβέκωμον.

μὲν ἀπὸς τὴν Λαρίαν Λίμνην, (ἡ ὁποία ὑπὸ
 τῆς Ἰταλῶν Λάγο δι' Κῶμο λέγεται.) 25.
 Μίλια πόρρω τῆς Μεδιολαῶν, μετ' ἄλλο
 Ἐπισκόπου πτιμημένη, ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας
 Μητροπολίτην, κτιθεῖται καὶ αὐτὴ ὑπὸ τῆς Γάλλων,
 εἰς αὐτὴν ἀφίρωςεν ὁ νεώτερος Πλί-
 νιος Βιβλιοθήκην, καὶ χημάτι, καὶ τὰ ἑτί-
 φωνται ὅσοι τῆς γένων ἀφίρως ἔχουσι ἀπὸς τὰς
 σπουδὰς τῆς γραμμάτων, καθὼς αὐτὸ γράφει
 βιβλ. α'. ἐπιστολῆ ἡ. εἰς τὸν Κομικὸν Ἀγρόν,
 κατὰ τὸν Ἀνατολικὸν Αἰγιάλον τῆς Λαρίου
 Λίμνης, εἶναι πηγὴ θαυμασίας φύσεως,
 ἑίς φορὰς τὴν ἡμέραν αὐξήσιν καὶ μείωσιν
 δεχομένη, κατὰ τὴν αὐτὴν αἰεὶ ποτόπιτα. κα-
 τὰ τὸν αὐτὸν Πλίνιον βιβλ. δ'. ἐπιστολῆ πλούτ.
 ἐκείθεν ἀπὸς Δυσμάς εἶναι Οὐκρίτιον, ἡ Βα-
 ρίτιον, κοινῶς Βαρίσι, Πόλις ἀριστομένη
 μεταξὺ τῆς Λιμνῶν τῆς Λυκαῶν, καὶ τῆς Γαυι-
 τείας, πόρρω τῆς Οὐίρβαυοῦ Λίμνης Μίλια
 20., καὶ ἄλλα τέσσα τῆς Λοκαροῦ Πόλιος,
 30. δὲ τῆς Μεδιολαῶν. Ἐογύρω εἰς αὐτὴν
 τὴν Πόλιν εἶναι Ὀρη. ἀπὸς δὲ τὴν Οὐίρβα-
 νὸν Λίμνην, ἡ ὁποία κοινῶς καλεῖται Λάγο
 Μαγγιῶρι, ἀφίσκονται Πόλις ἡ Ἀγγλιεῖα,
 κοινῶς Ἀγγιέρα ὑπὸ τῆς Ἀγγλων κτιθεῖσα,
 κατὰ τὴν Ἀλκίαν Ἀνδρείαν, Πόλις ποτὲ μεγά-
 λη, μετὰ Τίτλον Κομητῆα κικοσμημένη, πόρρω
 τῶν Μεδιολαῶν 35. Μίλια. τὸ Σηξτον, κοι-
 νῶς Σίξο, Πόλις ποτὲ, ταυτὴν Κῶμη, μετὰ Κά-
 σρον Τίτλον Δουκικὸν ἔχον τῆς Σπινουλῶν,
 32. Μίλια τῆς Μεδιολαῶν ἀφίσταται ἀπὸς
 Δυσμάς, κατὰ τὴν Ἀρῶνα, 6. Μίλια πύ-
 ρις, καὶ 13. τῆς Νοβαεῖας ἀπὸς Βορίαν. ἡ
 Ἀρῶνα, ἡτις καὶ Ρῶνα ὑπότινων λέγεται, ἡ
 Πόλις ἀφίσταται τῆς Βορρομαίας Φυλῆς, κτι-
 θεῖται ἐν εἴτε ἀπὸ Χρυσῆς 984., ὑπὸ τὸ Ὀβί-
 ζωνος τοῦ Κόμης, εἰς τὸν καιρὸν Ὀθωνος τῆ
 Αὐτοκράτορος τῆς Δύσεως, ἡ ὁποία ποτὲ ἐσά-
 θη εἰς Κοινόβιον τῆς Βενεδικτινῶν, ταυτὴν δὲ
 τῆς Ἰησοῦ τῆς, ὅπου φυλάττονται τὰ λείψανα
 Φελινοῦ, καὶ Γρατιανοῦ τῆς Μαρτύρων, καὶ τὰ
 ἐξῆς, καὶ τὸ Καναθιον Κάσρον, κοινῶς Καναθ-
 βιο, εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ὀχθρὴν τῆς Οὐίρβα-
 νοῦ Λίμνης ἀφίσκονται, εἰς τὸ σῶϊορον τῆς
 Βελσῶνων, ἐξ Μίλια τῆς Παλαυτίας ἀφίστα-
 μενον ἀπὸς Βορίαν, καὶ τὸσαυτὴ τοῦ Κοκάρνου
 ἀπὸς Νότον. πλείον μακρότερα τούτων τῆς Πό-
 λων, κατ' αὐτὴν τὴν Λίμνην, εἶναι τέσσα-
 ρις Αὐθουτίαι, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ποτὲ ὑπὸ τὸ
 Μεδιολανικὸν Δουκάτον καὶ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου

Λαρίαν Λίμη.
Λάγο δι' κῶμο

Οὐκρίτιον.
Βαρίτιον.
Βαρίσι.

Οὐίρβαυοῦ Λίμη.

Λαγομαγγιῶρι.
Ἀγγλιεῖα.
Ἀγγιέρα.

Σηξτον.
Σίξο.

Ἀρῶνα.

Ρῶνα.

Καναθβιο.

Λίκαρη.
Λικάρια.

ὑπέκλιναί τις τὴν ὑποπεγλὴν τῶν Ἐλουτιῶν .
αἱ φρωτῶσαι πόλεις αὐτῆς εἶναι τὸ Λοκάρ-
ρον , κοινῶς Λοκάρρο , παρακειμένον εἰς τὴν
Οὐρβανὸν Λίμνην , 30. Μίλια πόρρω τοῦ
Κώμου πρὸς τὸν Καικίαν , καὶ 40. πρὸς Νοβα-
ρείας , καὶ 5. μόνον ὑπὸ τὸ σκυῶρον τῆς Μεδιο-
λαϊκοῦ Δουκάτου , ὑπεπέγη μετ' ὀλίγου τὴν
Περιοχλὴν εἰς τὴν Ἐλουτιῶν , ἐπεὶ 1512 ,
τὸ Λουγαρόν , ἢ Λουκαρόν , κοινῶς Λουγαρό ,
Πόλις μετ' αὐτῆς Περιοχλῆν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔ-
τει ὑποπαχθεῖσα εἰς τὴν Ἐλουτιῶν , ἀφίστα-
ται πρὸς Βελιτιῶνος 11. Μίλια πρὸς Νότον ,
12. πρὸς Λουκαρόν πρὸς Ἀνατολῆς , καὶ 20.
πρὸς τὸν Κώμου πρὸς τὸν Κίρκιον ἢ Βελι-
τιῶν , κοινῶς Βελιτιζῶνα , καὶ ὑπὸ τῆς Γερ-
μανῶν Βελιστῆς , Πόλις πρὸς τὴν Τικίον Ποτ.
6. Μίλια πόρρω πρὸς Οὐρβανὸν Λίμνης πρὸς
Βορείαν . αὐτὴ ἐλέγετο καὶ Βελιτιζῶνα , ὑπεπέ-
γησαν εἰς Πολίται αὐτῆς , μετ' ὀλίγου πρὸς Περιο-
χλῆς πρὸς τὴν Ἐλουτιῶν ἐπεὶ 1422 .
ἀλλὰ περὶ τούτων ἔρρεθη καὶ ἐπὶ περὶ Ἐ-
λουτιῶν .

Λυγαρίν
Λουκαρόν
Λουγαρόν

Βελιτιῶν

Βελιτιζῶνα
Βελιστῆς

Βελιτιζῶνα

Νουαρία
Νουβάρια

2. Ἐκ τῆς Μητροπόλεως , ἢ τοῦ Μεδιολαῖων
πρὸς Δυσμᾶς κλίτουσιν ἢ Νοουαρία , κοινῶς
Νουβάρια , παρακειμένη εἰς τὸν Ποταμὸν τοῦ
αὐτοῦ ὀνόματος , ἢ ὅποια ἐκτίθη ὑπὸ τῆς Οὐρ-
πακομακοῦν , Πόλις μετ' ὀλίγον Ἐπισκόπου
ὑπὸ τῆς Μεδιολαῖων Ἀρχιεπισκοπῆς , μετα-
ξὺ εὔσα τῆς Μεδιολαῖων , ἀφ' ἧν ἀπέχει Μί-
λια 25 . , καὶ τῆς Οὐρβανῶν , ἀφ' ἧν ἀπέχει
10. Μίλια , ἢ Πατεῖς Πίτρου Δομπάρδου
τοῦ ἐπισήμου Θεολόγου , ὅς τις ἐπωνομάθη
Μαγίστρος τῆς γυναικῶν . ὁ πρὸς αὐτὴν Ποτα-
μὸς καλεῖται κοινῶς τὴν Κούρια . Οὐιγέρανον ,
ἢ Οὐιγλέβανον , κοινῶς Βιγέβανον , Πόλις
πρὸς τὴν Μεδιολαῖων Ἐπισκοπῆς ,
ὑπὸ τὸν Μεδιολαῖων Ἀρχιεπισκόπον , ἐπεὶ
1630 . ὑπὸ τοῦ ζ' Κλήμεντος . λέγεται φρο-
σῆτι καὶ Οὐιργέμιον , ἀφίσταται τῆς Μεδιο-
λαῖων 20. Μίλια , ὅσα καὶ ὑπὸ τοῦ Τικίον
πρὸς Δυσμᾶς κατὰ τὴν Νοουαρία , ἀφ' ἧς ἀ-
πέχει Μίλια 12 . αὐτὴ ἢ Πόλις εἶναι σμικρὰ ,
ἔχει ὅμως φρούριον ὀχυρῶν . Μορτῆρια , καὶ
Μορτιέριον , κοινῶς Μορτιέρα , Πόλις καλῶς
ἐδωλιαμωμένη , κεφαλὴ πρὸς Λαουμιλλίνας ,
σμικρᾶς οὐσίας Ἐπαρχίας , πρὸς τὸν Κόγρον
Ποτ. , μόλις ἀφίσταται 4. Μίλια ὑπὸ τὸ Βι-
γέβανον πρὸς τὸν Ἀφεικόν , καὶ 10. πρὸς Νοβά-
ρας πρὸς τὸν Εὐρον , ἐπαρθεῖ ὑπὸ τῆς Γαλλῶν
ἐπεὶ 1658 . , ἀλλ' ὑστερον ἐδόθη εἰς τὴν Ἰτα-
λίαν .

Λιμπάρδου

Λα Κούρια
Οὐιγέρανον
Οὐιγλέβανον
Βιγέβανον

Οὐιργέμιον

Μορτῆρια
Μορτιέριον
Μορτιέρα
Λαουμιλλίνας
Κόγρον ποτ.

ρούς , μετ' αὐτῶν Πυρραῖαν συνθήκην , φρότερον
αὐτῆς καλεῖται Βίλλα Σύλουα , καὶ ὑστερον Μορ-
τῆρια , καὶ τὸν γεγονότα φόνον τῆς Λογγοβάρ-
δων ὑπὸ τοῦ Στρατάρτου τοῦ Μάγνου Κα-
ρίλου , ὅτι ἀλωθεύσας τὸν Δισιδριῶν Βασι-
λέως , ἔλαβε τέλος τὸ Βασίλειον τῆς Λογγο-
βάρδων . πρὸς Μορτιέριον δὲ πρὸς αὐτὸν
Μητροπόλεως , ἀφίσταται Λαουμιλλίον , κοι-
νῶς Λουμιλλίον , Πόλις ποτὲ ἐδόξος , ὑπὸ πρὸς
ὅποιας ἐκλήθη ἢ Ἐπαρχία Λαουμιλλίνα , καὶ
κοινῶς Λουμιλλίνα , ἀπέχει πρὸς Παπία Πό-
λεως 20. Μίλια , ταυμῆναι Κώμη . Τίκι-
ον , κοινῶς Παυία , Πόλις ἐδόξος μετ' ὀλίγον
Ἐπισκόπου , καὶ μετ' Ἀκαδημίας , εἰς τὴν
ὅποιας τὸ πάλαι ἦν ὁ Βασιλικὸς Ὄροτος τῆς
Λογγοβάρδων , κτιθεῖσα ὑπὸ τῶν Λιγύρων ,
τῶν Λεούων , καὶ τῶν Μαρκίων ἀπὸ τῶν Μεδιο-
λαῖων , ὑστερον ἐκλήθη Φλαυία Παπία , ἔχει
Τίτλον Περγκιπάτου , σώζει πολλαί φε-
ρα πρὸς ἀρχαίας μεγαλοσφραγείας , ἔχει Γέφυ-
ραν λιθίνην , καὶ τῶν μεγάλων , καὶ τῆς κατα-
σκευῆς οὐδεμίαν ἄλλην ἐπὶ τῆς Ἰταλίας δαπέραν .
Τίκιον ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Τικίον Ποτ. ὅς τις
κοινῶς λέγεται Τέσιον , εἰς τὸν ὅποιον παρα-
κεῖται , μέγαν ὄντα , καὶ πλωτῶν , πρὸς ἀρχᾶς
ἔχοντα ἐκ τοῦ Ἀδούλα Ὄρους , εἰς τὸ πέραν
τῶν Ἐλουτιῶν ὄντος , ὅς τις καὶ τῆς Οὐρ-
βανῶν Λίμνης ἔχων , καὶ τὴν Τεῖχην τῆς Παπίας
Πόλεως ποτίζων , ὑστερον ὑπὸ 4. Μίλια εἰ-
σέρχεται εἰς τὸν Πάδον Ποτ. , ἐπὶ πολλῶν φυ-
λάτων ἐπ' αὐτῶν τὰ ἑαυτοῦ ὕδατι ἀμιγῆ , εἰς τὸν
ὅποιον Ποτ. ἀφίσταται καὶ Θυμαῖοι ἰχθύες .
αὐτὴ ἢ Παυία Πόλις ἔχει φρούριον καὶ
κλεισμένον μετ' εἰχον , καὶ καθ' ὅσον χρόνον περὶ
τὸν Τικίον Ποταμὸν , (τοῦ ὁποίου ἢ ἀμμος
ἐδοξε εἶναι καὶ χρυσὴ ,) γέγονεν ὀδυνηρὸς
Διβυκὸς πόλεμος , μεταξὺ τοῦ Ἀνρίβα , καὶ
τοῦ Κορνηλίου Σκιπίωνος , τοῦ Πατρὸς τοῦ Ἀ-
φεικαίου , εἰς τὸν ὅποιον πόλεμον νικηθεῖς ὁ
Σκιπίων , ἐδίγον ἔλειψεν τὰς εἰς τὸν ὀχυρῶν
τῆς ἔχθρῶν του , αἰσῶς καὶ ὁ ὄρος αὐτοῦ δὲ ἢ
δὲλε τὴν βοήθειαν , ἦτον αὐτὴ ἢ Πόλις Κώμη .
περὶ αὐτὴν τὴν Πόλιν νικηθεῖς ὁ Ἀφεικί-
σχος ὁ Βασιλεὺς πρὸς Γαλλίας , ὑπὸ τῆς στρατῶ-
ματος τοῦ Ἐ. Καρόλου τοῦ Αυτοκράτορος , καὶ
πιαθεῖς ζωνταῖος ἐφίρθη εἰς τὴν Ἰταλίαν .
καὶ περὶ λοιπὰ .

Βίλλα
Σύλουα

Λαουμιλλίον
Λουμιλλίον

Λουμιλλίνα

Τίκιον
Παυία

Φλαυία
Παπία

Τίκιον ποτ.
Τέσιον π.

Ἀδούλα

Θυμαῖοι
ἰχθύες

Δεύτερος
Διβυκός

Παπίας

3. Πρὸς δὲ Ἀνατολῆς πρὸς αὐτὸν φηθεῖσιν
Μητροπόλεως , ἀφίσταται Πόλις Μελίγρο-
νον , κοινῶς Μαργιναίο , Πόλις κειμένη πρὸς
τὸν

Μελίγρον
Μαργιναίο

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ.Τ.Π
2006

Λάμβρον Ποτ. ἐν Λάμβρον Ποτ. , μετὰ τῆς Μεδιολαίων ,
 καὶ τῆς Λοδιπόλεως , ὅπου οἱ Ἑλληνοὶ νικη-
 θεύς ὑπὸ τοῦ α. Φραγκίσκου τοῦ Βασιλέως
 τῆς Γαλλίας , κατεκόπησαν ἐν ἔτει 1515. ἀπὸς
 δὲ τὴν Ἀδριατικὴν Ποτ. (ὅς τις κοινῶς Ἀδριαλί-
 γεται , τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐν τῇ Ραιτίφικ τῆς
 Ἀλπίων , καὶ τοῦ Βραουλίου Ὄρους , πόρρω τῆς
 τῆς Πηγῶν τοῦ Οἴνου 15. Μίλια , καὶ εἰς τὸν
 Πάδον εἰσέρχεται , 6. Μίλια ἀπὸ τῆς Κριμαί-
 νας) ἵνα Λάουρ Πομπηία , κοινῶς Λόδι ,
 Κολώνια , καὶ Πόλις μετ' ὄρον Επισκόπου
 ὑπὸ τὴν Μεδιολαίων Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν
 μίσην τῆς Μεδιολαίων ἀπὸς Δυσμάς , καὶ τῆς
 Πλακετίας ἀπὸς τὸ Ἔυρον , 20. Μίλια ἑκα-
 τήρας ἀφισαμμένη , ὅσα καὶ ὑπὸ τοῦ Τικίνε κα-
 τὰ τὴν Βελγίαν , ἀπ' ἧς ἀπέχει 40. Μίλια ,
 τῆς ὁποίας ὁ ἄγρος εἶναι εὐφοράσιμος , τυροῦ ,
 βουτύρου , καὶ κριῶν βρύθων . Ἐκτίθη κατὰ
 τὸν Πλίνιον ὑπὸ τῆς Βοίω Γάλλων , καὶ Περ-
 κηία ἱπποτομάθη ὑπὸ τοῦ Πομπηίου τῆς πέμ-
 φαντος ἐκεῖσε Ἀπικίας , κατεδαφίθη αὐτὴ
 ὑπὸ τῆς Μεδιολαίων , καὶ αὐτὴ αὐτῆς τῆς παλαιᾶς
 νία ἀπέχει Φειδέεικος , ὁ Ἀυτοκράτωρ , εἰς
 τόπον ἀσφαλίστερον , τρία μίλια ξέμακρον τῆς
 ἀρχαίων αὐτῆς Φιμελίων , ὅπου τὸ πάλαι ἦτον
 τὸ Λόδι Χωρίον , μετὰ τὸ ὅποιο ὄνομα καλεῖται
 πινυ αὐτὴ ἡ νία Πόλις . πέραν τοῦ Ποπεμοῦ ,
 ἡς τὴν ἀφισαμμένη ὀχθύν , εἶναι Πικηλείων ,
 κοινῶς Πιτζιγιτῆς , Πόλις ὀχυρὰ , καὶ μεγά-
 λη , μετ' ὄρον ἰχυρώτερον ἀφισαμμένη με-
 τὰ τῆς Κριμαίνης , καὶ τῆς Λόδι , αὐτὴ ἡ Πό-
 λις ἐκτίθη ἐν ἔτει 1120. ὑπὸ τῆς κρημνισμά-
 των τοῦ Φόρου τῆς Γουτουτῆς . Μετὰ τὴν σύρ-
 ροίαν τοῦ Ἀδριατικοῦ , καὶ τοῦ Πάδου , τῆς Ποτ.
 εἶναι ἡ Κριμαίνα , ἀποικία , καὶ Πόλις ἀρχαία ,
 πημιμημένη εἰς ὄρον Επισκόπου ὑπὸ τὴν
 Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Μεδιολαίων , ἐκτίθη
 αὐτὴ ὑπὸ τῆς Κριμαίων Γάλλων , ἐν ἔτει με-
 τὰ τὴν Ρώμην 545 . , ἑκάθ' ὑπὸ τῆς Σφατιω-
 τῆς τοῦ Οὐασιαιανῶν Ἀυτοκράτορος , εἰς τὴν
 ἀρχὴν τῆς αὐτοῦ Ἀυτοκρατορίας , ὑστερον ἀπ' ἧς
 ἐκτίθη 285. ἔτη , ἀλλ' ἀδύς ἀμφοδομήθη ,
 ἔχει Πύργον Σαυμασίου ὕψους , ὅστι κατ'
 ὄχθρῳ λέγονται πῦρ εἰς τὴν Ἰταλίαν . εἰς
 Βέβος ἐν τῇ Ρώμῃ , εἰς Λιμίω ἐν τῇ Ἀγκώ-
 νι , καὶ εἰς Πύργον ἐν τῇ Κριμαίῃ . ἀφισαμται
 τῆς Μεδιολαίων 50. Μίλια , τῆς Μάουρας
 ἀπὸς Ἀνατολᾶς 40. , καὶ ἄλλα πῶσα τῆς Πανίας
 ἀπὸς Δυσμάς . Κασάλι Μαίους , κοινῶς Κασ-
 σάλι Μαγγιῶρι , Πόλις μεγάλη , ἰσχυρὸς τοῦ

Πάδου Ποτ. , εἰς τὸ πέραν τοῦ Δουκάτου τῆς
 Μάουρας , καὶ τοῦ ἄγρου τῆς Πάρμας , καὶ
 ἐπὶ τῆς Πόλις ἵνα ἡ Σαβουλωνίττα , κοι-
 νῶς Σαβιουίττα , ὀχυρὰ , μετ' ὄρον Σαβιουίττα ,
 μετὰ τῆς ἀφισαμμένη τοῦ Πάδου καὶ τῆς Ὀλλίης ,
 (κοινῶς Ὀγλις) τῆς Ποπεμῶν , πόρρω τῆς
 Κριμαίνης 25. Μίλια ἀπὸς Ἀνατολᾶς , καὶ
 15. τῆς Πάρμας ἀπὸς Βορῆαν , ἀπὸ τὸν ὑπε-
 ρτάτην εἰς ἰδικόν τῆς Δουκά , τὸν ἐκ φυλῆς Κα-
 ράφρα , ὁμοῦ μετὰ τὴν παρακειμένην σμικρὰν
 Πιελοχίω τῆς . τανυῦ ὁμοῦ γινώσκει Δουκά
 Ἰσπανῶν , ἐκ γένους τῶν Γυτζμαίων .
 4. Πέραν τοῦ Πάδου Ποτ. ὑπέκινται Πόλις
 εἰς τὸ Μεδιολανικὸν Δουκάτον Οὐαλεντία ,
 κοινῶς Βαλεντζα , Πόλις ὀχυρὰ ἐν Δόφω ἀ-
 φισαμμένη , πλησίον τοῦ Πάδου Ποτ. , εἰς τὸ
 πέραν τοῦ Μουφριράτου , καὶ 10. Μίλια κάτω
 τοῦ Κασάλι ἀπὸς Ἀνατολᾶς . 7. δὲ πόρρω τῆς
 Ἀλεξανδρείας ἀπὸς Βορῆαν , ἐπάρθη ὑπὸ τὴν
 Γάλλων , ἐν ἔτει 1657. , καὶ πάλιν ἐδόθη εἰς
 τοὺς Ἰσπανοὺς μετὰ τὴν Πυρναίαν σινοθήκην .
 Ἀλεξανδρεία , κοινῶς Ἀλεξανδρεία δέμα Ἀλεξανδρεία .
 Πάγλια , Πόλις ὀχυρωτάτη , καὶ μεγάλη ἀπὸς
 τὸν Ταύρον Ποτ. , μετ' ὄρον Επισκόπου ὑπὸ
 τὴν Μεδιολαίων Ἀρχιεπίσκοπον , ἀπὸ τὸν
 ἑκατὸ Κασάρεα , καὶ ὑστερον ἐκλήθη Ἀλε-
 ξανδρεία ὑπὸ τῆς Ἀλεξανδρου τοῦ Πάπα ,
 ἀφισαμται ὑπὸ τὴν Μεδιολαίων Μίλια 52. ἀπὸς
 τὸν Νοπολυβικόν , μέση οὖσα σχεδὸν τῆς Γέ-
 νουας , καὶ τῆς Τυρίνου , πόρρω ἑκατῆρας 40.
 Μίλια . ἀπὸς τὸν αὐτὸν Ταύρον Ποτ. εἶναι Ἀν-
 τώνιον , κοινῶς Ἀντωνί , Πόλις σμικρὰ , ἀλλ'
 ὀχυρὰ , μετ' ὄρον ὅπου κατεδαφίθη ὑπὸ τῆς ἀπὸ
 ὀλίγου καιροῦ πολέμου , ἀφισαμται τῆς Ἀλε-
 ξανδρείας 10. Μίλια ἀπὸς Δυσμάς . ἀπὸς δὲ
 τὴν Εἰρίαν Ποτ. , (ὅς τις κοινῶς Σκεβία λέ-
 γεται , τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Ἀπεννίνου Ὄ-
 ρους , καὶ εἰς τὸν Πάδον εἰσέρχόμενος ,) εἶναι
 Δερτῶνα , κοινῶς Τορτῶνα , Πόλις ὀχυρὰ ,
 μετ' ὄρον Επισκόπου ὑπὸ τὴν Μεδιολαίων .
 Ἀρχιεπίσκοπον , ἔχει Φρούριον ὀχυρώτατον ,
 ἀφισαμται ὑπὸ τὸ Σπίτο τῆς Γενόβας , ἦτοι ὑπὸ
 τὸ σινοῖον τοῦτου 8. Μίλια ἀπὸς Βορῆαν , καὶ
 45. τῆς Πλακετίας ἀπὸς Δυσμάς . ἐπάρθη
 ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν ἔτει 1642. , ἀλλὰ τὸν ἐπό-
 μεσον χρόνον , τὴν ἀνέλαβον οἱ Ἰσπανοὶ . αὐ-
 τὴ ἡ Πόλις τὸ πάλαι ἦτον περιφνημος , τὴν ὁ-
 ποίαν ἠδάρισκε ὁ Φειδέεικος Διτόβαρδος . ἢ
 ἀντικείμενα οἱ Μεδιολαῖοι . δεῦρ ἠλθον ὁμοῦς
 εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀσίαν .

Λάουρ Πομπηία
 Λόδι
 Λάουρ Πομπηία
 Λόδι
 Πικηλείων
 Πιτζιγιτῆς
 Κριμαίνα
 Κασάλι
 Μαίους
 Κασάλι
 Μαγγιῶρι

Σαβουλωνίττα
 Σαβιουίττα
 Οὐαλεντία
 Βαλεντζα
 Ἀλεξανδρεία
 Ἀλεξανδρεία
 Διμά
 Αἰντωνί
 Αἰντωνί
 Εἰρία
 Σκεβία Ποτ.
 Δερτῶνα
 Τορτῶνα
 5 Εἰς

Λιγυαία.
Λιγυαία.
Φινάλιον.
Φινάλιον.

5 Εἰς τὴν Παραθαλάσσιαν τῆς Λιγυρίας, ἢ κατ' Ἐθλίνας τῆς Λιγυτικῆς, οὐρίζει ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλατίας τὸ Φινάλιον Μαρκιονάτον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Πόλισμα Φινάλι λεγόμενον, καλῶς ὀχυρωμένον, μετ' Φρούρια στρατῶν, καὶ μετ' Λιμῶνα, καὶ ἀφίσταται εἰς τὸ μέσον τῆς Σαυαίνας ἀπὸς Ἀνατολᾶς, καὶ τῆς Ἀλβέργας ἀπὸς Δυσμᾶς, ὑπετάσσεται τῷ Βασιλεῖ τῆς Γαλατίας ἡγετὸν ἀπὸ 80. ἐτών.

Τυρρηνία.
Οὐβιπέλλον.
Οὐβιπέλλον.
Αἰγυπία.
Οὐβιπέλλον.

Εἰς τὴν Δυτικὴν ἄκρην τῶν Γεοβίζων, καὶ εἰς τὸν Διγαλὸν τῆς Ἐπικουρίας, ἦτοι τῆς Τυρρηνίας, εἶναι Ὁβιπέλλον, κοινῶς Ὁβιπέλλον, Πόλις ὀχυρὰ, ἐκ τῆς ἐπιπέδου Λίμνης, ἀπὸς τὴν ὑπερῆσαν τοῦ Ἀργεταίου Ὄρους, ἀφίσταται ἀπὸ τῆς Κεττιμκίλλης Πόλεως ἀπὸς Δυσμᾶς 35. Μίλια, καὶ 50. ἀπὸ τῆς Ἰλίας Νήσου ἀπὸς Ἀνατολᾶς. Τελαμών, κοινῶς Τελαμών, Πόλις σμικρὰ μετ' Ἀλιμῶνα χωρητικώτατος, ἐγγὺς τῷ Ἐκβολῶν τῷ Ἀλμιαῶν Πότι, ἐκτίθη καὶ ὠνομάθη ἀπὸ τῶν Τρωαδίων Τελαμώνων, ἢ ἀπὸ τῆς Τελαμώνος τῆς Ἀργοναυτικῆς.

Τελαμών.
Τελαμών.

Ἡέρην.
Ἡέρην.
Ἡέρην.
Ἡέρην.

Πόρτους Ἡέρην, ἦτοι Λιμῶν τῆς Ἡρακλείου, Πόλις παραθαλάσσια, ὡς εἴρηται, κληθεῖσα ἀπὸ τοῦ Λιμῶνος, ἀφίσταται ἀπὸς τὸ Ἀργεταίου Ὄρος, καὶ πλησίον τῆς κρημνισμένης Πόλεως τῆς Κεττιμκίλλης, λέγεται κεινῶς Πόρτος Ἡέρην. ὁ Λιμῶν τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, ὃς τις λέγεται κοινῶς Πόρτος Σαν Στεφάνου, ὑπὸ τῆς Ἰπικουρίας τοῦ Ἀργεταίου Ὄρους, μετ' Ἄστρον ὀχυρὸν, ἀφίσταται ἀπὸς τὸ Ὁβιπέλλον 7 Μίλια ἀπὸς Δυσμᾶς, καὶ ἄλλα ἅπαντα τοῦ Τελαμώνος ἀπὸς Μισσημβείαν.

Κίσα.
Λιμῶν τῆς Ἀγίου Στεφάνου.
Πόρτος Σαν Στεφάνου.

Πόρτους Λόγγους, κοινῶς Πόρτος Λογγώνων, Φρούριον ὀχυρὸν, ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ τῆς Ἰσπανίων κτιθεὶς, ἀπὸ τῆς Πλαμβινῆς, ἀπὸ οὗ ἀπέχει 12. Μίλια ἀπὸς Μισσημβείαν, 45. ἀπὸ τοῦ Ὁβιπέλλονος ἀπὸς Δυσμᾶς, καὶ ἅπαντα τῆς Λιβυρῆς Λιμῶνος, ἦτοι ἀπὸ τῆς Ἀλγυρίας, εἰς τὴν Ἐλουάν ἢ Ἰλίας Νήσον, πρὸς τὴν ὁποῖαν θέλομεν εἶπαι καὶ εἰς τὸ περὶ τῆς Τυρρηνίας.

Πόρτος Λόγγους.
Πόρτος Λογγώνων.

Ἐλουάν.
Ἰλίας.

Κ Ε Φ Α Λ Δ Ι Ο Ν Δ

Περὶ τῶν Πόλεων, καὶ Ἐπαρχιῶν, τῆς ὁποίας οὐρίζει ἡ Λεωκοκρατία τῆς Οὐβιπέλλου ἐπὶ τῆς Ἰταλίας.

1 Μετὰ τὸ Δουκάτον τῆς Μεδιολανῶν, ἀπ' Ἀνατολῶν αὐτῶν συνίσταται τῆς Λεωκοκρατίας τῆς Ἐντιῶν τὸ Σπάτο, τὸ ὁποῖον ἐκεῖθεν ἐκτείνεται μετὰ τῶν Ἀλπεων, καὶ τῆς Θαλάσσης, μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ. ἡ περιερίζεται ἀπὸ μετὰ τοῦ Βορείου μετὰ τῆς Καρνικῆς, καὶ Ἰουλίας Ἀλπεων, μετὰ τῶν Τριδεντικῶν Διοίκησιν, καὶ μετὰ τῶν Οὐαλλεπιδίων, ἀπὸ Δυσμῶν δὲ ὑπὸ τοῦ Μεδιολανικοῦ Δουκάτου, ἀπὸ Μισσημβείας μετὰ τὸ Δουκάτον τῆς Μαύρας, μετὰ τῆς Δεσποτείας τοῦ Πάπα, καὶ μετὰ τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου Πελάγους ἀποπερατοῦται καὶ ἀπ' Ἀνατολῶν. καὶ εἰς ἐπὶ τὸ Μέρος τῆς Ἰταλίας ἱκατοίκουσι τὸ πάλαι οἱ Ἰδιοὶ Οὐβιπέλλοι, οἱ Κάρνοι, οἱ Ἰστροί, οἱ Κενομανοί, καὶ οἱ Εὐγάνοι, τὴν Ἐθνη. μέρη Ἐπύτου τοῦ Σπάτου εἶναι τῶν περὶ τὸ σόπερον, καὶ μεγαλήτερον μέρος τῆς Ἰταλίας, τὸ Φριεῦλι, τὰ Μάρκα Τραβιγιάνα, τὸ Ἰδίως τῶν Οὐβιπέλλων Δουκάτον, Δογάτο κατ' ἐξοχίαν λεγόμενον, ἢ Ροδιγινὴ Χερσονήσος, κοινῶς λεγομένη, ἢ Πολίσινο δι' Ῥοβίγο. καὶ Τερρηνία, ἦτοι Περιοχαί, τὸ Παδοβαῖο, τὸ Βιρηνίσι, τὸ Βικοντίνο, τὸ Βρεσιανό, τὸ Περγαμάσκο, καὶ τὸ Κριμάσκο. τὸ μέγιστον αὐτῶν μήκος ἀπ' Ἀνατολῶν ἐπὶ Δυσμᾶς εἶναι μιλίων 240., τὸ δὲ μῆζον αὐτοῦ πλάτος δὲ ὑπερέχει τῶν 100. μιλίων, ἀλλὰ κατὰ τὴν Βενακὴν Λίμνην, καὶ τὸν Τυρρηνικὸν Κόλπον, κατὰ πολλὰ συστέλλεται. ὑπόκεινται εἰς τὴν Λεωκοκρατίαν τῶν Ἐντιῶν καὶ ἄλλαι πολλαὶ Πόλεις, εἰς τὴν Δαλματίαν, εἰς τῆς Νήσους τοῦ Ἀδριατικοῦ Πελάγους, τοῦ Ἰονίου, καὶ εἰς ἄλλους τόπους, ὡς ἐπὶ τῆς ἐξῆς ρηθῆσεται.

Σπάτο Βενετία.

2 Μηδ' ὀνόματι τῆς Αὐθεντίας, εἶναι αἱ Οὐβιπέλλοι, ἦτοι ἡ Βενετία, ἡ ὁποία ὑπὸ τῶν Ἐντιῶν Βενετία καλεῖται, ὑπὸ τῶν Πολέων Βενετία, Βενετία ὑπὸ τῶν Γάλλων, Βενετία ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, καὶ Βενετία ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ ἄλλων Ἐθνῶν, Πόλις μεγάλη μετὰ πλῆθος πολὺ ἀνθρώπων, ἀριστοτάτη,

Οὐβιπέλλοι.
Βενετία.

Βενετία.

π,